

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v hlavním líčení konaném dne 22.10.2012 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Luboše Sováka a přísedících PhDr. Evy Grimové a Ladislava Brunclíka, **t a k t o :**

Obžalovaní

1. [redacted] [redacted] ,

nar. [redacted] v [redacted] , trvale bytem [redacted] ,

2. [redacted] [redacted] ,

nar. [redacted] ve [redacted] , trvale bytem [redacted]
(doručovací adresa: [redacted]),

3. [REDACTED] [REDACTED] ,

nar. [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED]

4. [REDACTED] [REDACTED] ,

nar. [REDACTED], trvale [REDACTED],

j s o u v i n n í , ž e

dne [REDACTED].2009 v době mezi 11.00 hod. a 11.15 hod. ve [REDACTED], v domě čp. [REDACTED] v ulici [REDACTED], z popudu [REDACTED] a po předchozí domluvě, v úmyslu donutit [REDACTED] [REDACTED], nar. [REDACTED], k poskytnutí majetkového prospěchu [REDACTED], kdy předtím telefonicky zavolal [REDACTED] poškozenému, že pro něho má požadované peníze a domluvil schůzku, pak vstoupili společně s dalšími nejméně třemi neustanovenými osobami do kanceláře společnosti [REDACTED], kdy zaťukali, prohlásili se za policisty a poté, co [REDACTED] otevřel dveře do kanceláře ho [REDACTED] praštil obuškem do hlavy, následně ho chytil spolu s další osobou a hodil ho na konferenční stůl, který tím poškodili, potom do křesla, kde ho drželi, a [REDACTED], nar. [REDACTED], povalila další neustanovená osoba na zem a donutila ji ležet a poté [REDACTED], vedle něhož stál [REDACTED] a další neustanovená osoba, (přičemž [REDACTED], [REDACTED] a další neustanovená osoba stáli v chodbičce u vstupních dveří kanceláře, které hlídali), pod pohrůžkou, že pokud tak neučiní, zabíjí ho, nutil [REDACTED], aby podepsal směnku na částku 2.000.000,-- Kč a, ve prospěch [REDACTED] a prázdné listy papíru a dohodu o narovnání, což když nechtěl [REDACTED] učinit, praštil ho obžalovaný [REDACTED] do hlavy, kdy dále byl poškozený mlácen po těle a nohách, čímž mu způsobili drobná poranění a poškodili mu oděv, přitom ostatní obžalovaní v kanceláři rozbili ventilátorem zn. Concept, bezpečnostní kameru v místnosti v hodnotě 3.796,-- Kč, a ventilátor v hodnotě 720,-- Kč tak rovněž rozbili, a dále zničili a následně odnesli notebook zn. Asus v majetku [REDACTED] v hodnotě 13.447,-- Kč, a ke škodě [REDACTED] odcizili počítač Sony [REDACTED] v hodnotě

16.422,-- Kč a odnesli finanční částku ve výši nejméně 50.000,-- Kč z jeho kanceláře, z nichž předali 20.000,-- Kč [REDAKCE] za její notebook a poté [REDAKCE] a [REDAKCE] odvezli svými automobily za [REDAKCE], nar. [REDAKCE] který se tehdy nacházel v bydlišti svých [REDAKCE] ve [REDAKCE], přivolali ho do vozidla, ve kterém přivezli [REDAKCE] a [REDAKCE] mu předložil k podpisu několik listin, které [REDAKCE], v obavě z přítomných obžalovaných, podepsal a obžalovaní pak [REDAKCE] odvezli na okraj města, kde ji propustili a [REDAKCE] odvezli na jiné místo ve městě a rovněž propustili,

t e d y

- 1) společným jednáním násilím a pohrůzkou násilí nutili jiného, aby něco konal, nebo trpěl a spáchali takový čin nejméně se dvěma osobami,
- 2) společným jednáním si присvojili cizí věc tím, že se jí zmocnili a způsobili takovým činem škodu nikoliv malou.

T í m s p á c h a l i

- 1) trestný čin vydírání podle § 235 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákona č. 140/1961 Sb. účinného do 31.12.2009 ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zákona č. 140/1961 Sb. účinného do 31.12.2009,
- 2) trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1, 2 tr. zákona č. 140/1961 Sb. účinného do 31.12.2009 ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zákona č. 140/1961 Sb. účinného do 31.12.2009,

a o d s u z u j í s e

obžalovaný [REDAKCE]

podle § 235 odst. 2 tr. zákona za použití § 35 odst. 1 tr. zákona k **úhrnnému trestu odnětí svobody** v trvání **t ř í (3) let.**

Podle § 60a odst. 1, 2 tr. zákona se **výkon** tohoto **trestu podmíněně** **o d k l á d á** na **zkušební dobu** v trvání **č t v ř (4) let** za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným.

Dohled bude vykonáván dle pravidel uvedených v § 26a tr. zákona a § 26b tr. zákona.

obžalovaný [REDACTED]

podle § 235 odst. 2 tr. zákona za použití § 35 odst. 1 tr. zákona k **úhrnnému trestu odnětí svobody** v trvání **t ř í (3) let.**

Podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

obžalovaný [REDACTED]

podle § 235 odst. 2 tr. zákona za použití § 35 odst. 1 tr. zákona k **úhrnnému trestu odnětí svobody** v trvání **t ř í (3) let.**

Podle § 60a odst. 1, 2 tr. zákona se **výkon** tohoto **trestu podmíněně** **o d k l á d á** na **zkušební dobu** v trvání **č t v ř (4) let** za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným.

Dohled bude vykonáván dle pravidel uvedených v § 26a tr. zákona a § 26b tr. zákona.

obžalovaný [REDACTED]

podle § 235 odst. 2 tr. zákona za použití § 35 odst. 1 tr. zákona k **úhrnnému trestu odnětí svobody** v trvání **t ř í (3) let.**

Podle § 60a odst. 1, 2 tr. zákona se výkon tohoto trestu podmíněně o d k l á d á na zkušební dobu v trvání č t y ř (4) let za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným.

Dohled bude vykonáván dle pravidel uvedených v § 26a tr. zákona a § 26b tr. zákona.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou obžalovaní p o v i n n i zaplatit společně a nerozdílně [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], t.č. ve vazbě ve Vazební věznici v [REDAKCE], škodu ve výši 79.869,-- Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozený [REDAKCE], nar. [REDAKCE] bytem [REDAKCE], t.č. ve vazbě ve Vazební věznici v [REDAKCE], o d k a z u j e se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

Obžalovaní [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] se dopustili jednání popsaného shora v odsuzující části výroku rozsudku.

Krajský soud v Hradci Králové již jednou v dané věci rozhodl svým rozsudkem, a to dne 30.6.2011, kdy shora uvedené obžalované uznal na vinu předmětným skutkem, který kvalifikoval jako trestný čin vydírání podle § 235 odst. 1, 2 písm. b), d) tr. zákona č. 140/1961 Sb. účinného do 31.12.2009 ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zákona č. 140/1961 Sb. účinného do 31.12.2009, ukončený ve stádiu pokusu podle § 8 odst. 1 tr. zákona č. 140/1961 Sb. účinného do 31.12.2009, dále jako trestný čin omezování osobní svobody podle § 231 odst. 1 tr. zákona č. 140/1961 Sb. účinného do 31.12.2009 ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zákona č. 140/1961 Sb. účinného do 31.12.2009, a rovněž jako trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1, 2 tr. zákona č. 140/1961 Sb. účinného do 31.12.2009 ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zákona č. 140/1961 Sb. účinného do 31.12.2009. Předmětná trestná činnost byla obžalobou kladena za vinu i dalšímu obžalovanému, a to [REDAKCE], kterého však Krajský soud v Hradci Králové podle § 226 písm. c) tr. řádu zprostil obžaloby Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové ze dne 10.6.2010, sp. zn. 1 KZv 42/2010, neboť dle soudu nebylo prokázáno, že tento skutek spáchal obžalovaný. Ohledně tohoto obžalovaného nabyl rozsudek právní moci dne 30.6.2011. Ostatní obžalovaní si proti rozsudku podali odvolání, o němž rozhodl Vrchní soud v Praze svým usnesením ze dne 16.11.2011, sp. zn. 2 To 87/2011. Ten k odvolání obžalovaných [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] napadený rozsudek v odsuzující části ohledně těchto obžalovaných zrušil a podle § 259 odst. 1 tr. řádu věc v této části vrátil Krajskému

soudu v Hradci Králové, aby ji v potřebném rozsahu projednal a rozhodl. Ve zbývajících částech zůstal napadený rozsudek nedotčený.

Vrchní soud v Praze poukázal ve zrušujícím usnesení na to, že krajský soud se nevypořádal ve svém rozhodnutí se značnou částí obhajoby obžalovaných, a to námitek uplatněných již před vynesením rozsudku prvního stupně a opakovaných v odvoláních, kdy obžalovaní zastávají názor, že proti nim byl uplatněn princip kolektivní viny a vina jim nebyla individuálně prokázána, což se projevuje i v tom, že usnesení o zahájení trestního stíhání nebylo konkretizováno v tom směru, jakým konkrétním způsobem se měl jeden každý obžalovaný konkrétně podílet na naplnění znaků trestných činů, pro které jsou stíháni, a z toho důvodu je nekonkrétní. Obžalovaní [REDAKCE], [REDAKCE] i [REDAKCE] ve své obhajobě uváděli, že na místě působili výlučně jako osobní ochránci a prováděli výlučně zajištění osobní ochrany obžalovaného [REDAKCE] dovoleným způsobem a v souladu se zákonem bez použití násilí. Neměli ani důvod k napadání a zastrahování [REDAKCE] a dalších osob a obvinění je dle nich jen odrazem obhajoby [REDAKCE], uplatněné účelově v jiné trestní věci. Vrchní soud dále rozebral právní kvalifikaci předmětného jednání, kdy toto mělo být dle jeho názoru hodnoceno jako trestný čin loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku, a ne tak, jak jej posuzoval Krajský soud v Hradci Králové, jako trestný čin vydírání podle § 235 odst. 1 r. zákoníku. Uvedl, že vzhledem k nepřipustnosti reformace in peius vyplývající z toho, že se odvolali jen obžalovaní, nelze již jednání obžalovaných v dalším řízení jako trestný čin loupeže kvalifikovat. Pokud jde o uplatněnou právní kvalifikaci jednání obžalovaných jako trestného činu omezování osobní svobody, je na nalézacím soudu, aby posoudil, zda v daném případě omezování osobní svobody nebylo prostředkem, či počátečním stádiem jiné závažnější trestné činnosti. V takovém případě by dle uznávané judikatury již bylo zahrnuto ve skutkové podstatě přísnějšího trestného činu. Z napadeného rozsudku dále vyplývá, že nebylo provedeno úplné dokazování ke zjištěné výši škody způsobené poškozeným, a to přes skutečnost, že výše škody je kvalifikačně významnou skutečností podle § 235 odst. 2 písm. d) tr. zákona a je nezbytné zjistit, jaká škoda byla způsobena poškozením kamerového systému, větráku, odcizením počítačů a v nich obsaženého programového vybavení. Na základě shora uvedeného potom vrchní soud uložil krajskému soudu, aby se vypořádal s obhajobou obžalovaných, dostatečně zdůvodnil, proč považuje jejich jednání za prokázané spolupachatelství. Dále uvádí, že za předčasné je považovat závěr nalézacího soudu, kdy nelze určit, kdo se podílel na pacifikování poškozeného [REDAKCE] a jeho [REDAKCE], kdy hodnotí závěry Krajského soudu v Hradci Králové ve vztahu k provedené rekognici poškozeného [REDAKCE] a k proběhlému výslechu ze dne [REDAKCE].2010 týkajícího se téhož. Vrchní soud uvedl, že ve vztahu k tomu je potřeba ověřit a zjistit, zda svědek [REDAKCE] nebyl ovlivněn rekognicí z [REDAKCE].2010, jak uvedl při hlavním líčení s důsledkem, že za pachatele označil osoby, které při svém napadení ve skutečnosti nevnímal. Za tímto účelem bylo soudu uloženo vyslechnout policisty, kteří při uvedené rekognici byli činní, a to [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], event. při rekognici přítomného [REDAKCE], ke způsobu, jak rekognice [REDAKCE].2010 proběhla. Zda v souladu s protokolem založeným ve spise nebo tak, jak uvedl u hlavního líčení [REDAKCE], kdy teprve na základě provedení těchto důkazů bude teprve možno činit skutkové závěry o možnosti ovlivnění svědka [REDAKCE] výše uváděnou rekognicí ve smyslu, zda v přípravném řízení neoznačoval či označoval pachatele svého napadení ze dne [REDAKCE].2009 na základě zapamatování si těchto osob při tomto napadení. Dále bylo soudu uloženo, aby doplnil dokazování o zjištění minimální nesporné výše škody na poškozených věcech, zejména kamerovém systému, odcizením obou počítačů,

včetně ceny programového vybavení, které v nich bylo aplikováno, zničení větráku a dalšího zařízení. V případě, že způsobená škoda nedosáhne výše značná škoda, bude přicházet v úvahu pouze jednání obžalovaných jako trestného činu vydírání podle § 235 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákona.

Na základě shora uvedeného potom krajský soud v novém hlavním líčení vyslechl poškozeného [REDAKCE] (č.l. 824-831). Dále potom svědky účastníci se průběhu předmětné rekonstrukce, a to vyšetřovatele [REDAKCE] (č.l. 831-834), svědkyni [REDAKCE] (č.l. 834-837) a [REDAKCE] (č.l. 838-840). Ke způsobené škodě nechal soud potom vypracovat znalecké posudky - z oboru ekonomiky, odvětví ceny a odhady spotřební elektroniky a výpočetní techniky (č.l. 880-883), k jehož závěrům soud znalce u hlavního líčení vyslechl (č.l. 885-906), a další znalecký posudek z oboru kybernetika a ekonomika, odvětví ceny a odhady výpočetní techniky (č.l. 916-919), k němuž znalce rovněž vyslechl u hlavního líčení (č.l. 927-935).

V dané věci byli obžalovaní vyslechnuti jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení - zde byli vyslechnuti odděleně a následně seznámeni se svými výpověďmi. Obžalovaní [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] v přípravném řízení využili svého práva a odmítli k věci vypovídat, k té vypovídali oba až u hlavního líčení. Další tři obžalovaní, [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] v přípravném řízení i u hlavního líčení k věci vypovídali a obecně lze říci, že se jejich výpovědi v obou částech řízení významně nelišily.

Obžalovaný [REDAKCE] (č.l. 59-61, 359-398) vypověděl, že pracuje jako [REDAKCE] Základní školy [REDAKCE] v [REDAKCE] a současně podniká na živnostenské oprávnění v oblasti finančnictví, kdy dělá krátkodobé úvěry na 3-4 měsíce na to, aby klientům, kteří se dostanou do nějaké svízelné situace, pomohl vyplatit exekuce a pomoci jim přeúvěrování na delší dobu. Spolupracoval s firmami Triangl [REDAKCE], Smarbipol [REDAKCE], AE [REDAKCE] a šáňel další instituce, které by mohly pomoci těmto lidem při dlouhodobém přeúvěrování. Dozvěděl se také o [REDAKCE], že půjčuje peníze. Navštívil ho v [REDAKCE] v kanceláři na náměstí, kde byla [REDAKCE], která mu řekla, že v [REDAKCE] skončil a že se přestěhoval do [REDAKCE] a dala mu na něho kontakt. Sjednal si s ním schůzku a první se uskutečnila [REDAKCE] 2009. Tam mu řekl, co dělá a požádal ho, jestli by mohli klienti, kteří mají problémy se splácením, přejít na dlouhodobé úvěry u něho. [REDAKCE] s tím souhlasil a chtěl po něm poslat nějaké podklady. Měl dva případy, byla to paní [REDAKCE] z [REDAKCE] a paní [REDAKCE] z [REDAKCE], které nemohly splatit své pohledávky. Zaslal [REDAKCE] e-mailem smlouvy, zástavní smlouvy, co tam byly, a fotky objektů. [REDAKCE] souhlasil, že by toto převzal a sešli se [REDAKCE] ve [REDAKCE] na matrice, kde podepsali a ověřili smlouvy o postoupení pohledávky u paní [REDAKCE] a kupní smlouvu na rodinný dům paní [REDAKCE] z [REDAKCE]. Po podpisu smlouvy mu bylo vyplaceno 140.000,-- Kč a rodinný dům paní [REDAKCE] byl v té době (dala žalobu na kupní smlouvu), tak peníze byly dány do advokátní úschovy u [REDAKCE] v [REDAKCE]. Dále s [REDAKCE] měli další obchod, a to se týkalo pana [REDAKCE] z [REDAKCE] a paní [REDAKCE] z [REDAKCE]. Zase [REDAKCE] e-mailem zaslali návrhy a [REDAKCE] souhlasil, že by i tyto dva si převzal na dlouhodobé splácení. Proto vypracovali smlouvy a sešli se v [REDAKCE] na matrice, kde podepsali postoupení pohledávky pana [REDAKCE] a paní [REDAKCE]. Pan [REDAKCE] měl 140.000,-- Kč a paní [REDAKCE] 420.000,-- Kč. Neobdržel postoupení pohledávky originál,

protože [REDAKCE] mu řekl, že přijde na katastr a z katastru mu přijde ověřená kopie. Byli domluveni, že 420.000,-- Kč mu pošle advokát [REDAKCE] a 110.000,-- Kč po zapsání do katastru nemovitostí. S tím se rozešli. Ještě předal [REDAKCE] číslo účtu, který měl u [REDAKCE], kam má jeho právník peníze poslat. Nic se nedělo a za týden, tj. [REDAKCE], obdržel z Asociace arbitrů Praha od [REDAKCE] výzvu k zaplacení pohledávky [REDAKCE] - [REDAKCE] na 950.000,-- Kč a 50.000,-- Kč odměna. Bylo tam, že uznává dluh, který si u [REDAKCE] [REDAKCE], tj. na týden, půjčil, a to částku 1.000.000,-- Kč. Došlo k tomu dle něho tak, že [REDAKCE] u smluv [REDAKCE] a [REDAKCE] vyměnil přední stranu, kde použil svůj list s uznáním dluhu. On si nikdy od [REDAKCE] žádné peníze nepůjčil a nic mu nepodepsal, žádné uznání dluhu. Tam začaly všechny trable, které se vlečou i na dalším, kdy na [REDAKCE] podal trestní oznámení. [REDAKCE] šel za svým právníkem, kterého měl v té době, [REDAKCE]. Hned po obdržení napsali vyjádření k rozhodčímu nálezu. To poslali [REDAKCE] na Asociaci arbitrů [REDAKCE]. Hned po obdržení rozhodčího nálezu se snažil [REDAKCE] kontaktovat, ten se nechal před ním zapírat, nebral telefony. Když jej navštívil v kanceláři, tak se nechával zapřít. Podařilo se mu ho chytit ve [REDAKCE] na náměstí, když seděl v autě před poštou, a tam se ho ptal, co to má znamenat. On mu začal vyhrožovat policií, exekutory, soudem a chtěl ho donutit, aby stáhl své vyjádření k žalobě a vše zaplatil. Začal vyhrožovat, že má rodinu, vnoučata a tak, že by se jim také mohlo něco stát. Výhrůžky se stupňovaly a požadoval zrušení odvolání k rozhodci. Obžalovaný uvedl, že nevěděl, co má dělat. [REDAKCE] tvrdil, že má všude známé, u policie, u soudu. On (obžalovaný), když dělá rozhodčí návrh, trvá mu to 3 měsíce, než rozhodce rozhodne nějaký spor. V tomto případě sedmého skončila údajná lhůta té půjčky a devátého, když to dostal [REDAKCE], ten den rozhodl a on [REDAKCE] v pondělí dostal rozhodčí nález. Takže za necelých 14 dní bylo všechno vyřízeno i s lhůtou, kdy si měl údajně půjčit ten 1.000.000,-- Kč, který by pro něho nic neřešil, protože on půjčuje na 3-4 měsíce, takže ten milion byl úplně nesmyslný. Byl to podvod, který nebyl na něho jako na člověka první, který [REDAKCE] spáchal. Ze strachu napsal odvolání, jak mu [REDAKCE] nadiktoval, že odvolává své rozhodnutí, které napsal. Ani pak předáním tohoto odvolání ale výhrůžky neustaly a dále po něm požadoval peníze. Chtěl se ho zbavit ze strachu o sebe a svoji rodinu. Protože neměl 1.000.000,-- Kč, dal mu to, co v té době měl, a to 400.000,-- Kč. Domluvili se, že mu dá 400.000,-- Kč, že on, ([REDAKCE]), mu dluží 560.000,-- Kč za [REDAKCE] a [REDAKCE] a ať už dá jemu a rodině pokoj. Se [REDAKCE] [REDAKCE], který byl prakticky u všech jednání s ním, šli do [REDAKCE], do [REDAKCE], vložili 400.000,-- Kč na [REDAKCE] účet, který mu poslal na mobilní telefon. On jim volal, že je s [REDAKCE] na matrice, že za ním mají přijet, že podepíší dohodu o narovnání. Peníze tam dali, volali ho, on telefon nebral. Volali [REDAKCE], kterého zastihli někde v autě, že je mimo město a že o ničem neví. Zase na ně [REDAKCE] udělal podvod. Potom mu [REDAKCE] asi po 14-ti dnech volal, kdy mu vrátí ten 1.000.000,-- Kč. On mu řekl, že žádný milion dávat nebude, že už od něho dostal dost peněz, ať jemu a rodině dá pokoj. Nevěděl, co má dělat, rozhodoval se, kam má jít, jestli má jít na policii. Tam šel za měsíc, když to ohlásil až v [REDAKCE], protože u nich na policii se bál, vztahy, které tam byly, byly takové propletené. Jeho [REDAKCE] [REDAKCE] v té době hrál [REDAKCE] za [REDAKCE], to je vesnice u [REDAKCE], a sehnal kontakt na pana [REDAKCE], který byl prý údajně v minulosti policistou, pracoval v [REDAKCE] jako [REDAKCE] a je [REDAKCE] toho klubu. Zavolał panu [REDAKCE] a smluvil si s ním schůzku na [REDAKCE] na [REDAKCE] v [REDAKCE]. Vysvětlil mu svůj problém, jak byl podveden, že úplně klukovsky byla vyměněna přední strana smlouvy a vzadu, kde byly jen podpisy, tak to bylo nahrazeno smlouvou o uznání dluhu. Pan [REDAKCE] mu řekl, že všechno

prověří. Sešli se znovu [REDAKCE], přišli s ním dva muži. Ty neznal. Jednal jen s panem [REDAKCE]. S ním tam byl už [REDAKCE], který na první schůzce nebyl, protože byl na tréninku. Pan [REDAKCE] mu ukázal fotografie [REDAKCE] a [REDAKCE] a výpisy jejich prohřešků, které měli. Domníval se, že je to nějaký policejní výpis. Ptali se ho, jestli to jsou ti, se kterými má problém. Řekl, že [REDAKCE] ano, [REDAKCE] ano, a ještě tam figuroval [REDAKCE] a [REDAKCE], že to jsou jeho spolupachatelé. O těch řekl, že je nezná a že s nimi nic společného nemá. Chtěl po těchto lidech, aby mu pomohli právní cestou se dohodnout s [REDAKCE] a [REDAKCE] na ukončení vydírání jeho osoby. [REDAKCE] za ním přijel pan [REDAKCE] a dva muži do [REDAKCE]. Sešli se v hotelu [REDAKCE] a tam projednali otázku ohledně toho narovnání. On [REDAKCE] několikrát dal dohodu o narovnání, kterou upravovali. A dal ji teď [REDAKCE], aby ji zkontrolovali se svým právníkem a pak mu ji vrátili. Tam po něm požadovali částku za služby v hodnotě 250.000,-- Kč. Peníze neměl, a proto si [REDAKCE] 200.000,-- Kč půjčil u [REDAKCE] v [REDAKCE], 50.000,-- Kč měl doma, a odpoledne zajel do [REDAKCE], kde [REDAKCE] předal těch 250.000,-- Kč. Vrátili mu zkontrolovanou dohodu o narovnání a chtěli, aby ji 6x namnožil. On ji měl jen 3x, pro sebe, pro [REDAKCE] a pro [REDAKCE], ale oni chtěli 6x. Slíbili mu, že skutečnosti ještě prověří, sejdou se s [REDAKCE] a s ním dohodu projednají a že mu zavolají. Tím to pro něho skončilo, řekl ano, snažte se s ním domluvit. Říkali, to není problém, jsou policisté a mají své metody. [REDAKCE] mu volali, asi ráno, že se sejdou v 11.00 hodin u [REDAKCE] v jeho kanceláři, že je vše domluvené a že má vzít s sebou ty dohody o narovnání 6x. Opět mu volali, že se sejdou v [REDAKCE] tak jim řekl, že nejlepší bude sejít se v [REDAKCE] u nádraží, aby je dovedl tam, kde ta [REDAKCE] je. Přijeli na nádraží do [REDAKCE], vystoupil údajný pan [REDAKCE], tak mu ho pak představili a kde ta [REDAKCE] je. On jim říkal, že ve [REDAKCE] u benzinové čerpací stanice. Jeli k té benzinové stanici směr [REDAKCE] tam na parkovišti nechal auto. Šli asi takových 70 metrů k [REDAKCE]. Dveře do [REDAKCE] byly otevřené, on zaťukal na kancelář [REDAKCE], která je hned po levé straně. [REDAKCE] otevřel a [REDAKCE] vešli dovnitř. [REDAKCE] mu řekl, že má vytáhnout dohody o narovnání a vyzvali [REDAKCE], aby to podepsal. [REDAKCE] mu smlouvy podepsal a on byl ještě přítomen toho, že [REDAKCE] řekl [REDAKCE], ať zavolá [REDAKCE]. Ten zavolal [REDAKCE] a řekl mu, že se sejdou někde ve městě. Vzal si ty své papíry ze stolečku (obžalovaný), a dal si je do kufírku a šel pro své auto. Když do toho auta nasedl, už byli ostatní venku. Záležitost mohla trvat 5 minut. Před budovou stál [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] slečna [REDAKCE]. Té si všiml až venku, ne uvnitř v kanceláři. Nasedli do aut a on jel za nimi svojí starou [REDAKCE]. Projeli město a zastavili někde ve městě, kde stál [REDAKCE], [REDAKCE] vystoupil z auta, řekl mu, o co se jedná. [REDAKCE] podepsal dohodu o narovnání 6x a tím to pro něho (obžalovaného), skončilo. Potom jeli na kraj města, kde je pizzerie, taková stodola, tam se zastavili, přišel k němu [REDAKCE] a zeptal se, kolik mu [REDAKCE] dluží. On mu řekl, že zhruba 1.500.000,-- Kč, to je 450.000,-- Kč za rodinný dům [REDAKCE], 420.000,-- Kč pohledávka [REDAKCE], co podepisovali [REDAKCE], a 140.000,-- Kč [REDAKCE], co mu měl zaplatit, a 400.000,-- Kč, které mu poslali [REDAKCE] na účet [REDAKCE]. [REDAKCE] s [REDAKCE] šli stranou, [REDAKCE] mu dal směnku a [REDAKCE] vyplňoval směnku. Asi po chvíli přišli a [REDAKCE] mu dal směnku, kterou také dal do spisu, kde byla napsána částka 2.000.000,-- Kč v jeho prospěch. [REDAKCE] k němu přišel a řekl, tady máte dvě dohody, směnku, můžete jet domů. Otočil se a domů jel. Neměl z toho moc dobrý pocit, protože ti [REDAKCE] byli s [REDAKCE], až se mu zdálo příliš kamarádští, smáli se a bavili se. Proto, když přijel domů, tak směnku ofotil, dohodu o narovnání taky, a dal jednu dohodu o narovnání svému právníkovi panu [REDAKCE] a tu směnku také. U sebe si nechal doma oba originály. V odpoledních hodinách mu volali zase [REDAKCE], že má [REDAKCE] přijet

před Krajský soud v Hradci Králové, že je nějaký problém. Přijel a řekli mu, že jim je nějakou [redacted] mafií vyhrožováno, že musí vrátit všechny papíry, které podepsali, což jsou ty jejich dvě dohody a směnka. Dal jim tu jednu originál dohodu, kterou měl a řekl, že druhá směnka a ta dohoda o narovnání je u jeho právníka. Šel za ním, vyzvedl si to od něho a tu směnku dal [redacted] a on ji roztrhal. [redacted], když mu to dal, tak mu [redacted] vyhrožoval, a křičel na něho, že ještě uvidí. Otočil se a jel pryč. Další den mu volali z [redacted], že má přijet na [redacted]. Přijel se svým [redacted] ke stadionu [redacted], kde už byli zase ti tři [redacted], a že se jim v [redacted] ztratil jeden jejich kolega, že je jim vyhrožováno a že se mají sejít na benzinové čerpací stanici směr [redacted], jak prodávají auta [redacted]. Tak nasedli do auta a jeli tam. Přijel tam i [redacted] v modrém autě Audi s nějakým klukem, toho neznal. [redacted] mu říkali, že dělá nějaké bojové umění, asi ho znali. [redacted] ho vzal mezi kamiony a řekl, že mu nechá život jen v tom případě, že na něj převede všechnen svůj majetek. Ptal se ho, co to je, a on řekl, všechno co vlastní, i to, co vlastní v podnikání. Řekl, že [redacted] přijede jeho [redacted], že pracuje pro nějakou [redacted] mafií, že je to nějaký likvidátor nepohodlných lidí, který pracuje po celé Evropě, a že když to neudělá, jak on si to představuje, tak že celou jejich rodinu postřílí. Byl u toho i jeho [redacted] [redacted], kterého chtěl, aby tam přišel, ten to slyšel také. Všichni ti [redacted] na ně naléhali, že to musí udělat, že jinak budou mít problémy i oni. Když to tam skončilo v [redacted], tak se sebrali a jeli s nimi zpátky do [redacted], údajně proto, aby je chránili, ale on si myslí, že proto, aby je přemluvili k podpisu. Každý z nich jel v jiném autě a oni do nich hučeli, že to musí podepsat. Doma řekl [redacted], co se děje, a že ty smlouvy, které [redacted] slíbil, že jim přichystá a [redacted] že jim předá v [redacted], připravené. Ráno [redacted] přijel v [redacted] do hotelu [redacted]. [redacted] mu dal štus smluv a řekl, že všechno musí být podepsané a ověřené, a že to má do odpoledne přinést, jinak, že přiletí jeho [redacted] a bude zle, že se do toho pustí. Řekl mu, že chce, aby pro něj pracoval, a proto, aby celou rodinu někde schoval. Zavola [redacted], zas tam jel s ním jeho [redacted]. Jeli do [redacted] k [redacted], tam podepisovali, ani nevěděli co, ale viděl, že tam byl i jeho barák a [redacted] byt, že převzali peníze, že všechno v tom protokole tam je. 1.500.000,-- Kč že převzali, 700.000,-- Kč za [redacted] Petrův, co měl byt ještě v [redacted] 250.000,-- Kč, převáděl na nějakého [redacted], kterého nikdy neviděl. O tom mu řekl, že je zrovna v té době zavřený, že mu dali 450.000,-- Kč za [redacted]. Dali mu nájemní smlouvu, že může bydlet ve svém baráku, který si 35 let budoval, za 2.000,-- Kč a ještě že si půjčil 200.000,-- Kč on a [redacted], takže tohle všechno museli podepsat. [redacted] to předal ve [redacted]. Se [redacted] schovali rodiny. [redacted] potom ještě zjistil, že mu zbyl jeden barák ve [redacted], na který si bral hypotéku 500.000,-- Kč, tak po něm chtěl 150.000,-- Kč, že mu musí dát. Tak [redacted] mu tam [redacted] přivezl 150.000,-- Kč a na tu směnku [redacted] napsal „za Vamberk“. Dále mu vyhrožoval, že, když pro něho nebude pracovat, ho vystěhuje a barák prodá. Sledovali pořád nabídky, jestli barák někde nenabízí, protože už byl převedený na [redacted]. Když zjistil, že [redacted] jejich barák dál převádí - on založil firmu a převáděl to na svoji [redacted], tak [redacted] podali v [redacted] trestní oznámení. To oznámení podali až potom, co se radil s [redacted] policií v [redacted], kam jít. Ten mu řekl, že neví, jak by mu měl poradit, ale že jestli tam nějaké vazby [redacted] jsou, aby radši šel do [redacted], že to bude nejjistější. Chtěl by uvést, že žádné přijetí úhrady kupní ceny nemovitosti od [redacted] nikdy nedostal, všechno bylo podepsáno pod psychickým nátlakem, vyhrožováním zlikvidováním celé rodiny. [redacted] tímhle způsobem zlikvidoval desítky lidí a rodiny, sám se mu chlubil, když podepisovali první smlouvu, že připravil už lidi o 70

baráků a je to ročník [REDAKCE]. Takže to vypovídá o tom, jak mu naletěl a lituje dne, kdy ho potkal. Pak se to všechno otočilo a na lavici obžalovaných sedí on.

K dotazům obžalovaný uvedl, že, když se sešel s osobami na nádraží, znal pana [REDAKCE], pokud jde o [REDAKCE], tak dodnes neví, který je který, neznal je, představili se mu jako [REDAKCE], [REDAKCE] a říkali, mé jméno není podstatné. Vždycky se obracel jenom na pana [REDAKCE]. Přijeli do [REDAKCE] v [REDAKCE] a [REDAKCE] Audi, [REDAKCE], a vždycky vystoupili dva, byl to ten [REDAKCE] a vždycky byl někdo s ním, ale doopravdy je nezná. Mohlo tam přijet až sedm lidí, vždy viděl jen tři. Pan [REDAKCE] tam vůbec nebyl. V jeho nepřítomnosti jednal s mužem, který se mu představil jako [REDAKCE]. Byli tam přítomni všichni další obžalovaní, kteří jsou s ním u hlavního líčení a ještě někdo, ale jestli patřil k nim nebo ne, neví, pak ještě někde jeli. [REDAKCE] výhrady proti jejich vstupu do kanceláře neměl, myslel si, že bude s muži domluven, že ho navštívili víckrát, že to probrali, když po něm chtěli smlouvu, aby ho s ní seznámili. Po zařukání a otevření [REDAKCE] vešli dovnitř nejdříve [REDAKCE], pak on. Nepostřehl, že by se někdo představoval, že jsou od policie. Kancelář tvoří dvě místnosti, vejde se tam, je tam úzká chodbička, kde mají šatnu a asi kuchyňku a záchod a pak mají nalevo dveře, vpravo mají sedací soupravu, stěnu někde v rohu mají stoly. Hned jak přišli tam, [REDAKCE] řekl, vyndejte smlouvy, 6x vyndal smlouvy na stoleček, podepsali to tam, bez komentáře, bez odporu [REDAKCE], on to podepsal 6x, dal mu to. [REDAKCE] stál vedle něho a [REDAKCE] u konferenčního stolečku s dvojkřeslem, kde se podepisovalo, ostatní stáli v chodbičce. On sám si to dal zase do kufru, ještě slyšel, jak volá [REDAKCE], že se někde sejdou ve městě, pak šel k autu. Za jeho přítomnosti v kanceláři nedošlo k žádnému násilí, měl dohodu o narovnání, jeho priorita byla podepsat dohodu o narovnání, tu podepsali. Obžalovaný popřel, že by [REDAKCE] ve své kanceláři kromě zmíněných dohod o narovnání měl podepsat směnku na 2.500.000,-- Kč, potom další směnku na 6.000.000,-- Kč, další prázdné listy a smlouvu o půjčce na 3.600.000,-- Kč a že by po něm měl požadovat převedení finanční částky 1.500.000,-- Kč. Následně pak dostal od [REDAKCE] u pizzerie směnku, na té byly napsané 2.000.000,-- Kč, i když on řekl, že zhruba mu [REDAKCE] dluží 1.500.000,-- Kč. V kanceláři neviděl žádnou finanční hotovost. Kamerový systém viděl před budovou, před vstupem do budovy je kamera, uvnitř kamerový systém neviděl, teprve v průběhu vyšetřování se dozvěděl, že tam v budově něco mají. V kanceláři zůstali po jeho odchodu ještě všichni. Než došel k autu, už byli venku. [REDAKCE] byl podepsaný na uznání dluhu, který měl podepsat [REDAKCE]. Ten den, když ověřovali a podepisovali ty smlouvy v [REDAKCE], tam byl podepsaný. Do té první strany bylo napsáno, že mu půjčuje 950.000,-- Kč [REDAKCE] a [REDAKCE]. Ale vyměnili to, jak uvedl. Obžalovaný toto blížeji popsal. Co měl kdo z osob na sobě, když šli k [REDAKCE], obžalovaný nedokázal uvést. K [REDAKCE] jel za ostatními svým [REDAKCE] Renaultem, měl ho u benzinové stanice, sjel k budově, kdy [REDAKCE] stáli níž pod tou budovou, viděl je, jak nastupují do aut, a jel za nimi. Myslí si, že [REDAKCE] a [REDAKCE] byli každý v jiném autě. Jedno auto bylo [REDAKCE], druhé bylo [REDAKCE] auto. Ve kterém kdo seděl, to neví. U [REDAKCE] to řídil [REDAKCE], přišel k němu, řekl si mu o dohodu o narovnání. On ji vyndal z kufru, těch 6 smluv, podepsaly se a během pár minut mu je vrátil. Nasedli do auta a jeli pryč do pizzerie. [REDAKCE] dle něho podepisoval doklady uvnitř v autě, myslí si, že tam, kde seděl [REDAKCE]. On sám tam šel, smlouvy měl v kufru, dal mu je, otvíral je a on podepsal. Dvě smlouvy tam nechali. V současné době je všečen jeho majetek převeden na [REDAKCE]. Ten dal převod majetku na svoji [REDAKCE], založil firmu, když se to dozvěděli, dali žalobu Okresnímu soudu v Ústí nad Orlicí a převod je zastavený. Ale všechno je na [REDAKCE], jeho barák, byt, kde bydlí [REDAKCE], [REDAKCE] v Ústí nad Orlicí, co měli 1+1

jako podnikatelský, museli mu podepsat celou řadu dokladů, že jim dal 1.500.000,-- Kč za barák a 700.000,-- Kč za [REDAKCE], a 450.000,-- Kč za [REDAKCE] a 200.000,-- Kč že jim ještě půjčil, vyčíslil tam částku, neví kolik milionů, že jim předal. Převody jsou v katastru zaregistrovány na [REDAKCE].

Další obžalovaný [REDAKCE] (č.l. 63-65, 398-408), vůči němuž původní rozsudek nabyl právní moci, ve své výpovědi, kterou učinil, potvrdil výpověď obžalovaného [REDAKCE] pokud jde o jejich seznámení. Uvedl, že pracuje jako [REDAKCE] ve [REDAKCE] klubu [REDAKCE], předtím pracoval u [REDAKCE]. Někdy v [REDAKCE] roku 2009 ho oslovil pan [REDAKCE] s tím, že potřebuje zajistit bezpečnost a že má problémy v bydlišti a jestli by ho nekontaktoval nebo nesehnal mu nějaké pracovníky, kteří s ním pomáhají řešit bezpečnostní problémy na stadionech, protože tam najímá různé bezpečnostní agentury. Vyhověl mu, mezi lidmi zjistil, že tam je člověk, který má přímo na starosti ochranu osob a že se toho ujme. Měl zajistit ochranu, protože pan [REDAKCE] mu řekl, že má problémy s [REDAKCE], padlo jméno [REDAKCE], který vyhrožuje rodině, takže má strach o rodinu. Myslel si, že se jedná o ochranu objektu nebo rodiny. Domluvil schůzku a další nyní obžalovaný [REDAKCE] se toho ujal. Jeli za obžalovaným [REDAKCE] do [REDAKCE], tam si dali oběd, [REDAKCE] předešel problém, který má a potřeboval by ho vyřešit, domluvili se spolu. Popsal, že ho někdo okradl, že má problém s kupní smlouvou, s nějakým dluhem a že mu je vyhrožováno likvidací rodiny, potřebuje zajistit bezpečnost a jestli je schopen to zařídit. Potvrdil, že ano, vyměnili si spojení a odjeli. Tím pro něho případ skončil. To, že by se on sám měl podílet na něčem, co je uvedené v obžalobě, to není pravda, protože nic nezařizoval, nic takového nedělal a v den [REDAKCE] v 11.00 hodin byl v [REDAKCE] na poradě klubu na schůzce na hřišti s dalšími kolegy. Jsou tam všichni podepsaní a je to pravidelný zápis. Každý pátek před ligovým utkáním mají [REDAKCE] zápisy, policejní zápisy, prohlídky stadionu. Jako odměnu dostal od obžalovaného [REDAKCE] oběd. Věděl, že [REDAKCE] se dohodl s panem [REDAKCE] nějakým způsobem, že ho budou ochraňovat. [REDAKCE] má agenturu na ochranu osob, hlídání budov a podobně. S [REDAKCE] už se pak nevidali, protože už na [REDAKCE] chodila jiná agentura, takže veškerý kontakt s ním po té schůzce přerušil a vůbec netušil, že se něco děje. Obžalovaný uvedl, že [REDAKCE] u oběda měl nějaké fotky nebo prospekty [REDAKCE] kanceláře a na [REDAKCE] ukazoval směrem, kde to je. K věci byl policií vyslechnut asi po roce, kdy za ním domů přijeli policisté z útvaru pro odhalování organizovaného zločinu, nechali ho vzbudit, hlídali východ vpředu a vzadu, že s nimi musím jet na výpověď, že se to týká mezinárodní trestné činnosti [REDAKCE] mafiána a je jako významný svědek a řekli jméno [REDAKCE]. Nevěděl, o co jde, teprve, když na místním oddělení v [REDAKCE] mu říkali, že to je velká trestná činnost nějakého podvodníka a že tam nějak figuruje. Že tam je vazba, a musí to být strašně rychle. Nakonec se napsal krátký záznam, jemu utekl [REDAKCE], měl pak problémy v práci, ale tím výsledkem se to pak omluvilo. Následně byl předvolán v přípravném řízení do [REDAKCE] v [REDAKCE], tam byl vyšetřovatel z [REDAKCE]. Vypovídal, ale bylo tam pomotaných několik věcí dohromady, nerozuměl tomu moc, pak měl nějaké zdravotní potíže a v osobním životě, a když přišel výslech v [REDAKCE], tam odmítl vypovídat po tom, co mu advokát řekl, že je lepší, aby nevypovídal, že nemá k čemu. Obžalovaný si vzpomněl, že se se [REDAKCE] bavili, že by to chtělo dobrého právníka, potom se bavili o oznámení na policii, ale [REDAKCE] říkal, že musí být opatrní, protože ten mafián má asi kontakty na policii. Ale přímo podmínka to nebyla. Žádné doklady od [REDAKCE] nedostal, [REDAKCE] to chtěl vyřešit právní formou, zároveň se ale bál o [REDAKCE] a o rodinu, že je to [REDAKCE] mafie, tak si spíš myslel, že ho

budou doprovázet na úkonech. [redacted] se na schůzce v [redacted] dověděl, že [redacted] je [redacted] boss, co tady něco řídí, že je nebezpečný člověk, a proto, že z něj má [redacted] strach. Bavili se o tom, že sám tam chodit nemůže, že ho musí někdo doprovodit, protože by asi jinak dostal výprask.

Obžalovaný [redacted] [redacted] (č.l. 46-51, 427-437) potvrdil výpověď spoluobžalovaného [redacted] o tom, že k zakázce od [redacted] se dostal přes jeho osobu. [redacted] měl mít problém s nějakým [redacted], zároveň se obával o svoji rodinu a potřeboval ochranu. Kývl na to. Pak jeli na schůzku se [redacted]. Ukázal jim nějaké prospekty, řekl, že mu vyhrožuje člověk z [redacted], vydírá ho, že k němu má jít na nějaké jednání, bojí se tam jít sám, jestli se o to mohou postarat. Řekli, že ano, pak informoval své společníky. Následně se ozval, neví, jestli [redacted] nebo [redacted], že ta schůzka se blíží. Schůzku si dojednal [redacted] sám, žádné doklady ke schůzce od něho předtím nedostali. Jeli tam, do kanceláře [redacted], kdy šlo o přízemní budovu, kde dřív byla ubytovna nebo něco takového. Na chodbě bylo víc dveří, ale jestli tam někdo sídlí a kdo, to neví. Zakleпали, šli dovnitř. [redacted] si tam s [redacted] řešili nějaké papíry, oni stáli s [redacted] a [redacted] v chodbě, koukali mezi dveřmi. Pak přišli s tím, že je potřeba podpis někoho dalšího od pana [redacted], že tam musí dojet. [redacted] trval na tom, že tam s nimi musí jet i jeho [redacted]. V místnosti nikdo nikoho k něčemu nenutil, fyzicky nenapadal, nedošlo k tomu, že by se něco rozbilo. Myslí si, že nebyli ozbrojeni. Všichni vyšli ven a jeli k panu [redacted]. Přijeli k němu domů. [redacted] musel zavolat, aby vyšel ven. Pan [redacted] mu dal nějaké papíry, řekli si pár slov, ale neví, o čem se bavili, on to zřejmě podepsal, poté je odvezli [redacted] a [redacted], kam si řekli, [redacted] jel na [redacted]. On s [redacted] jeli do [redacted] na oběd. Asi za 2-3 hodiny někdo zavolal na jeho telefon, že udělali chybu, budou za to pykat, ať vrátí všechny papíry, které pánové předtím podepsali. Volali proto [redacted], že to nebude legrace, taky [redacted], co se děje. Pan [redacted] za nimi přijel, dal jim nějaké papíry, ať to dají [redacted]. Potom odjel, přijel [redacted]. Dali mu ty papíry, on řekl, že to není všechno, na což oni řekli, že netuší, co tam bylo, co nebylo a rozešli se. Pak jeli do [redacted] a udělali nějaká bezpečnostní opatření, co se týče jejich rodin. Měl dojem, že výhrůžky jsou reálné. Asi až druhý den mu zase volal ten člověk, že chce zbytek těch papírů. Řekl, že neví jaké papíry a že žádné u sebe nemá, měli pocit, že to není legrace, tak opět volali pana [redacted], ať jim dá všechno, že tady jde o život. Sešli se se [redacted] v [redacted], přivezl papíry, byla další schůzka s [redacted], kdy zřejmě ty papíry vrátil, pak už se neviděli nikdy. K dotazům obžalovaný popřel, že by do [redacted] s nimi jel k [redacted] spoluobžalovaný [redacted]. Uvedl, že se nebude vyjadřovat k tomu, jestli tam kromě něho [redacted], [redacted], [redacted], s nimi byl někdo další. Cesta k [redacted] vyplynula z potřeby jeho podpisu. První šel z kanceláře [redacted], pak neví. Navigovala je [redacted] nebo [redacted], to už si nepamatuje. S [redacted] jednal pan [redacted] s [redacted], on seděl v autě. Nikdo z nich u toho přímo nebyl. V jakém autě a s kým seděl, si nevybavuje, ani to, že by si do nějakého auta sedal i [redacted], nebo že by se v některém autě něco podepisovalo. Za práci peníze nedostali, neví, že by jim [redacted] platil 250.000,-- Kč. Netuší, jak je možné, že, když u [redacted] byli, tak ten vše dobrovolně podstoupí bez výhrad a pak jim nejednou volá a během dvou hodin obrátí. Doklady, které jim přivezl [redacted] do [redacted], předali [redacted] během chvíle, možná do hodiny. Nezajímalo ho co v nich je. Byly formátu A4, nemůže vyloučit, že mezi tím byly směnky, vůbec netuší co bylo v deskách. Ani nevěděl, co všechno to má být, dozvěděl se až potom od nich, že to všechno nebylo.

do přijel s nějakým mužem. Vyhrožoval jim, že si dovolili, co neměli, že budou litovat.

Obžalovaný (č.l. 40-44, 438-447) i (č.l. 53-57, 408-426), vypovídali k věci v základu shodně jako obžalovaný . Lišili se jen v některých detailech. **Obžalovaný** doplnil, že je se spoluobžalovaným tichým ve firmě dalšího spoluobžalovaného , která se zabývá bezpečností. S ochranou přišel přes pana s tím, že má pro firmu práci. O zakázce věděl, jde o osobní ochranu klienta, ten se bojí o rodinu, je mu vyhrožováno smrtí, likvidací rodiny, proto měli nastoupit oni jako firma a být přítomni schůzce jako osobní ochrana. I on popřel sjednávání schůzky u , jakékoliv násilí na místě, či rozbíjení nebo odcizení věcí, vydávání se za policisty. Popřel rovněž i to, že by na místě byl obžalovaný a odmítl se vyjádřit k tomu, jestli na místě kromě něho a byla ještě další osoba. Žádné zbraně neměli. V kanceláři kromě , který jim otevřel, byla ještě jeho . Od spoluobžalovaného se lišil v tom, že z kanceláře odcházeli jako první oni, za nimi šel klient a všichni doprovodili za nějakým pánem. Teprve později se dozvěděli, že to měl být , kde měli spolu doladit další věci. Tam se to ukončilo, všichni je odvezli zpátky někam v okolí kanceláře a tím to pro něho téměř skončilo. Neví jak, ale téměř okamžitě sehnal telefon na a do telefonu mu vyhrožoval, říkal, kdo je a kdo je jeho , jak s nimi bude naloženo, když mu nezajistí, aby byly vráceny nějaké papíry, které asi měly být předmětem jejich jednání, vyhrožoval , to jim bylo už divné a podezřelé. Během pár dnů se sešli se , řekli mu, že jim je vyhrožováno, likvidací jejich osob, rodin a doporučili mu urovnat to. Jestli tam došlo k nějakým věcem, tak pro jistotu vrátit papíry, nebo něco. Další schůzka byla na benzinové pumpě, kde zase zastupovali , přijel tam i , mezi tím jim znovu bylo vyhrožováno, kdo je jeho , že to je hlava mafie a tak dál. Podle měl mít o pár dní dříve jednání s nějakými o velké peníze na stole, kdyby tam přišli o nějaký den dříve, tak je tam postřílí. Takovým způsobem s nimi jednal, takže se není čemu divit, že chtěli i urovnat nějaké vztahy, protože byli celkem v pasti. uvedl, že dle jeho názoru se během jednání v kanceláři nějak neprojevovala. Odchod z kanceláře popsal tak, že z ní šel jeden z nich jako první a další souběžně s klientem. Sám jel ve druhém autě, asi je navigoval . I on popsal vyhrožování při setkání na benzinové pumpě před vůči jejich osobám.

Výpověď obžalovaných , a se podstatně odlišuje od výpovědi poškozeného (č.l. 114-123, 137-155, 475-534). Ten se naopak při jednáních, které měl s obžalovaným , označil jako ten, který byl podveden a připraven o peníze a dne .2009 pak došlo k jednání, které ve svých výpovědích konkrétně rozvedl. Vypověděl, že se s obžalovaným seznámil zhruba v v roce 2009, kdy ten ho kontaktoval za účelem odkoupení některých jeho obchodních případů, protože se zabýval půjčováním peněz a , činností, tak kontaktoval jeho firmu. Přes dostal kontakt na něho. Realizovali spolu potom zhruba 3-4 obchody. chtěl, aby v té jeho hře hrál roli investora, jelikož půjčoval peníze a ti lidé nespláceli, tak vlastně nechtěl ty zástavy soudně vymáhat a požadoval po něm, aby ty zástavy odkoupil. Jelikož v té době odkupoval pohledávky a

nemovitosti, tak mu nabídl tyto obchodní případy. U všech se dodatečně objevily problémy. V jednom podal trestní oznámení pro podvod, protože pan [REDAKCE] mu prodal nemovitost, která nebyla jeho, v dalším případě byla paní nesvéprávná, v dalším případě byla vypsána insolvence. Následně ho obžalovaný požádal o finanční půjčku ve výši 950.000,-- Kč, kdy se domluvili, že mu vrátí 1.000.000,-- Kč. Měsíc nato, kdy mu nevrátil půjčku, všechno řešil soudní cestou a poslal to rozhodci. Jelikož částka nebyla splacena ani zčásti, rozhodce rozhodl a vydal rozhodčí nález, který potom předal exekutorovi. Dva měsíce nebo tři měsíce se nic nedělo a potom na sklonku [REDAKCE] a [REDAKCE] v roce 2009 ho [REDAKCE] zavolal, byl to pátek kolem 12.00 hodin, kde je, že má pro něho peníze, že je chce vrátit. Řekl mu, že se za chvíli zastaví. Nacházel se ve své kanceláři v budově čp. [REDAKCE] ve [REDAKCE] a když uslyšel zvonek, šel je otevřít. Jak otevřel dveře, hned dostal ránu, potom ho ta příchozí skupinka natlačila směrem do kanceláře, křičeli, že jsou policisté, hodili ho na stůl, který se rozbil a potom ještě dostal pár ran, pár kopanců a pak viděl, jak vešel pan [REDAKCE], měl v ruce nějaké papíry a položil je na stůl. Dostal ránu i teleskopickým obuškem přes nohu. U jedné osoby viděl i pistoli za pasem (ve výpovědi z [REDAKCE].2010 jako muže, který ho při vstupu praštil obuškem a dále hodil na skleněný stůl, identifikoval obžalovaného [REDAKCE], který toto činil s dalším neznámým mužem, jako muže, u něhož viděl pistoli, označil svědek obžalovaného [REDAKCE] - o jeho další činnosti však nic neuvádí). V té době tam také byla [REDAKCE], tu hodili na zem a zaklekli ji. Viděl pouze, že brečí. Dle jeho názoru byli jeden, dva lidé v chodbičce v kanceláři, jakoby hlídat východ a zbytek byl v kanceláři. Jeden byl v rohu, klečel na [REDAKCE], tam ji držel. Za ním byli asi čtyři lidi. Pan [REDAKCE] byl vedle něho a za panem [REDAKCE] byli ještě asi dva lidi a zbytek byl v té chodbičce. Potom vstal a pan [REDAKCE] mu řekl, ať okamžitě podepíše papíry a směnky s tím, že ještě mu bude muset zaplatit nějaké peníze na účet. Pokud to neudělá, že ho nechá zabít. Nejdřív ty papíry a směnky nechtěl podepsat, ale poté, co ho bili a [REDAKCE] mu vyhrožoval, tak to podepsal. V kanceláři podepisoval Smlouvu o vypořádání pohledávky, tzn. že po panu [REDAKCE] nechce vrátit žádnou půjčku. Potom podepsal bílými směnky - jednu až dvě. Potom tam byla směnka na šest miliónů, na dva a půl a potom podepsal směnku na dva milióny, ale to až u [REDAKCE]. V místnosti bylo hodně lidí, všichni okolo něho. Jeden z těch útočníků vzal větrák a rozbil kamerový systém, ten byl vlastně umístěn vysoko v rohu místnosti, tak tím větrákem tu kameru rozbil. Potom se ho zeptali, protože ta kamera je natočila, kde je zdroj té kamery, kam se to nahrává. [REDAKCE] řekla, že na [REDAKCE], tak tam potom s ní šli v mezidobí. Vzali z [REDAKCE] jeden počítač a počítač, co [REDAKCE] měla na stole, tak ten vlastně vzali a hodili ho o zeď. Potom si ho odnesli. Když odcházeli, tak mu odcizili peníze, hotovost, která byla na stole zhruba 90.000,-- Kč, z těch dal někdo 20.000,-- Kč [REDAKCE] za rozbitý notebook. Potom ho odtáhli do auta i se [REDAKCE] a donutili ho jet a zavolat obchodnímu partnerovi panu [REDAKCE], protože byl na smlouvě o půjčce nebo na uznání dluhu jako spoluvěřitel. Do jednoho auta posadili jeho, do druhého posadili [REDAKCE] a jeli do ulice [REDAKCE]. Pan [REDAKCE] jel s nimi, když tam přijeli, tak [REDAKCE] řekl, ať to podepíše. Myslí si, že na něho jenom zavolal z auta. On kýval hlavou, ale nakonec si myslí, že dostal také strach, tak to podepsal na autě. U [REDAKCE] byl [REDAKCE] a ještě dva muži. Potom ho vzali pryč a vysadili ho u [REDAKCE], kde byl nucen ještě podepsat směnku na dva milióny, což po něm chtěl [REDAKCE]. Tam mu bylo řečeno, aby nechodil na policii, jinak že ho nechají zabít. Následně kontaktoval svoji [REDAKCE], kterou také unesli a napadli. Dal jí dovolenou. Měl oděrky na žebrech, na zátylku a na pravé holeni, roztrhané tričko. Na policii věc následně nehlásil, protože se bál a řeší vše smírnou cestou a nemá dobré zkušenosti s policií. Už několikrát

podával trestní oznámení u jasného případu a nikdy to policie nevyšetřila. Dokonce teď se tím zabývá i Inspekce MV. U lékaře rovněž nebyl. Měl oděrky a podlitiny, které si ledoval. Volal panu [REDAKCE] a i jeho [REDAKCE]. Ten se nechal zapírat a nebral telefon. Chtěl vědět, kdo to byl, kdo ho unesl a koho si pan [REDAKCE] najal. Přes známého [REDAKCE], který se pohybuje mezi zápasníky, to zjistil, zkontaktovali je a sešli se potom zhruba za dva dny nebo ještě ten den na benzínové čerpací stanici u [REDAKCE] centra směr na dálnici u [REDAKCE]. Tam se s panem [REDAKCE] domluvili na ukončení spolupráce a na jakémsi vypořádání. On chtěl zpět svoje peníze, [REDAKCE] je neměl a tak chtěl po něm ještě další investici. Od [REDAKCE] odkoupil za poníženou cenu některé jeho nemovitosti - vilu a dva byty. Po dohodě oproti předání peněz - šlo o 2.700.000,-- Kč mu [REDAKCE] předal notářsky ověřené kupní smlouvy. Dohodli se, že od něj odkoupí jeho nemovitosti s tím, že když mu potom vrátí peníze, takže mu ty nemovitosti vrátí zpět. Z podepsaných dokladů v kanceláři mu byla vrácena dohoda o narovnání, ale ne ve všech vyhotoveních, směnka na dva milióny, která se podepsala u [REDAKCE]. Ty smlouvy o vypořádání, ale ne všechny a nebyly mu vráceny směnky na dva a půl miliónu.

Svědék popřel, že by obžalovaného [REDAKCE] vydíral, to, co je o něm a o [REDAKCE] maffii tvrzeno, je nesmysl. Při podnikání disponoval asi 50.000.000,-- Kč, kdy z toho jeho bylo asi 15.000.000,-- Kč a zbytek patřil investorovi, kterého nemůže jmenovat, protože s ním má uzavřenou smlouvu. Až ve vazbě zjistil, že mu na účet bylo [REDAKCE] posláno 400.000,-- Kč, ale neví, jestli to bylo na započítání uznání dluhu nebo jako vrácená platba za [REDAKCE]. [REDAKCE] ho nekontaktoval a neříkal, za co peníze jsou. V jedné síni svědek poznal z obžalovaných s jistotou pouze obžalovaného [REDAKCE]. [REDAKCE] se na dokladech se [REDAKCE] jako [REDAKCE] objevil proto, že když byl svědek mimo republiku, tak ho nechal vymáhat třeba soudně pohledávky. Občas k tomu došlo.

Dále svědek u hlavního líčení zpochybnil rekognici, která s ním byla v přípravném řízení provedena a kde identifikoval kromě obžalovaného [REDAKCE] i ostatní obžalované [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] jako osoby, které ho v kanceláři napadli, když popsal, jakým způsobem s ním byla vyšetřovatelem provedena. Uvedl, že polovina lidí na fotografiích jsou jeho známí další osoby jsou třeba hubené postavy a zbytek těch, co jsou podsadité postavy a jsou plešatí, ty pak identifikoval jako osoby obžalovaných v přípravném řízení. Probíhalo to tak, že vyšetřovatel mu ukázal fotoalba, on mu řekl, že tam je půlka jeho známých a další půlka jsou štíhlé postavy a že ten zbytek, že budou asi oni a vyšetřovatel mu řekl, „no tak vidíte“. Tak třeba mu bylo řečeno: „Tohle je pan [REDAKCE]. Mohl to být on, kdo Vás udeřil do hlavy nebo tohle je pán ten a ten, mohl to být on“. Dokonce mu byl ukázán papír, kde byla napsaná jména. To bylo při rekognici. Vyšetřovatel ho následně nenechal nahlédnout do spisu přes jeho urgence, potom s ním provedl tuto rekognici, což potom oznámil svému advokátovi, že se mu to nezdá v souladu s právními předpisy, že v rekognici nemohou být osoby, které samozřejmě zná ze svého okolí, takže tam bylo těch věcí víc. Dále mu byla řečena jejich jména, i to, že zítra si pro ně policisté dojedou, vlietne na ně zásahovka.

Budova, ve které se nachází kancelář, je jeho, ale je napsána na jinou osobu. Je tam i [REDAKCE], kde bydleli dělníci. Měli tam [REDAKCE] a ochranku, což byl pan [REDAKCE], který vykonával i údržbářskou činnost. Toho poté propustili. [REDAKCE] chodil na den, ochranka na noc. Stolek si opravil s jedním známým. Zbytek - omítku dal na starost [REDAKCE], ta zařídila vlastně celé vymalování. Koupila nový notebook a vlastně celý kamerový systém nechala udělat. Pak ještě nechal namontovat bezpečnostní dveře a bezpečnostní skla. Doklady od věci dle něho budou v účetnictví, ale k tomu nemá přístup. V rámci dotazů potom svědek svou obchodní a podnikatelskou činnost blíže rozvedl.

██████████ svědkyně ██████████ (č.l. 119-124, 535-558) potvrdila ve svých výpovědích jeho popis celé události pokud jde o vniknutí příchozích osob dne ██████████ do jejich kanceláře. Uvedla, že seděli s panem ██████████ v kanceláři, pracovali každý na svém počítači. Když někdo zatukal na dveře do kanceláře, šel ██████████ otevřít, a v tu chvíli parta mužů vtrhla do kanceláře. Všechno se seběhlo hodně rychle. Jeden z těch mužů ji strhnul ze židle na zem a šlápl jí nohou na záda. Potom většinu času ležela na zemi, takže toho moc neviděla, jenom slyšela. Slyšela, že pana ██████████ bijí, nadávky, ránu do stěny a potom ten muž, co jí stál nohou na zádech, jí řekl, ať se postaví. Z osob v kanceláři poznala obžalovaného ██████████, protože ho znala předtím. Potom šli ven, vzali jí do auta, ptali se jí, kde bydlí pan ██████████ a chtěli, aby jim ukázala cestu. Zavedla je tam a celou dobu, když byli u ██████████, tak seděla v autě, nic neslyšela. Jela ve druhém autě jak ██████████. ██████████ pak vyšel z domu. Neví co se tam dělo. Potom po chvíli odjeli a zavezli jí v ██████████ k ██████████, tam vysadili a řekli, že má jít a nikomu, že to nemá říkat. Šla zpět do kanceláře, kde si vzala kabelku a jela domů, protože byla trochu v šoku. Kancelář byla poničená, potom si tam všimla, že tam chyběl počítač z recepce, byla rozbitá kamera v kanceláři, která na něj byla napojená, byl rozbitý stolek. Než odešli z kanceláře, tak jí někdo z těch mužů dal peníze za notebook, protože se jich ptala, kde je. Dostala asi 20.000,-- Kč, ať si koupí nový, což potom udělala. Pojišťovnu po konfliktu nekontaktovali, i když pojištění byli. Když odcházeli z kanceláře, ██████████ kulhal na nohu, měl potřhané tričko. Ona zranění neměla, jen byla v šoku. Pořád brečela, bála se. Podle ní bylo v kanceláři asi sedm nebo osm osob.

Zaměstnankyní ██████████ byla asi rok. Starala se o chod ██████████ ve ██████████ a o administrativu ██████████ kanceláře. Připravovala účetnictví, popřípadě vozila smlouvy na katastr, platila složenky. ██████████ půjčoval lidem i peníze. O tom se nikdy moc nebavili, nebyla u toho. Peníze z ██████████ kanceláře chodili na účet ██████████. K osobě ██████████ uvedla, že to byl kamarád ██████████. Po incidentu (asi týden) pan ██████████ přijel do kanceláře a něco tam spolu s ██████████ podepisovali, ale neví co. Ve vazbě ██████████ navštěvovala spolu s jeho ██████████, vztah s ním neměla. Ve firmě ██████████ dělala ██████████ do ██████████ letošního roku, nějaké smlouvy, kdy na sebe společnost převáděla majetek, podepisovala, dával jí je ██████████. Firma patřila jeho ██████████.

Svědék ██████████ (č.l. 182-186, 598-614) potvrdil, že asi před dvěma roky odpoledne mu volal pan ██████████, ať jde před barák. Byl v domě svých ██████████, nepřišlo mu to neobvyklé. Občas spolu chodili na oběd. Šel před dům. Po chvíli kolem projela tři auta, otočila se a zajela k domu. Byly to dvě Audiny, jedna ██████████ druhá ██████████ nebo ██████████, třetí byl Renault, ██████████. Z prvního auta vystoupil nějaký pán, nakrátko ostříhaný a řekl, ať jde za nimi. Odešel od branky k autu, tam ho posadili do auta na zadní sedadlo, doprostřed, kde už seděl ██████████. Pán, co pro něho poslal, tam byl také. Potom přišel pan ██████████, byly otevřeny dveře po jeho pravé straně, dal mu podepsat nějaké dokumenty. Ty podepsal, bylo to asi 10 papírů, někde bylo jeho jméno. Když se ptal, co to je, tak ██████████ mu řekl, ať to podepisuje a o nic se nestará. ██████████ byl poškrábaný na krku, měl potřhaný oděv. Potom, co ██████████ sebral papíry, odešel do auta a on odešel z auta hned pryč. ██████████ říkal, že vystoupí s ním, na což mu řidič auta řekl: „Ty nikam nepůjdeš, ještě si spolu promluvíme“, něco v tom smyslu. Jeho pustili ven. ██████████ neviděl. Do kanceláře ██████████ přišel asi za dvě hodiny, u dveří byl rozbitý větrák, který ležel na zemi, po

pravé straně vlastně byl převalený stůl, který vlastně byl přehozený na gauči, byly poházené věci po zemi. [REDAKCE] byl rozrušený, pomlácený, říkal, že na něho vlítli chlapi do kanceláře, vydávali se za policii, přepadli ho tam i se [REDAKCE]. S [REDAKCE] se znají od školy, jednu dobu spolu podnikali v oblasti [REDAKCE], měli společnou kancelář, zašli na oběd. [REDAKCE] ho požádal, zda-li by ho mohl na některé doklady napsat jako [REDAKCE]. Souhlasil s tím. Jaký to mělo význam, neví.

Jako další byl vyslechnut **svědek** [REDAKCE] (č.l. 637-651), který se v době výslechu nacházel ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici [REDAKCE]. Potvrdil, že je osobou, které poškozený [REDAKCE] volal předmětný den, že byl unesen a na jeho žádost se za ním rozjel do [REDAKCE], kde mu [REDAKCE] popsal situaci, tj. že ho unesli nějací lidé, nechali ho podepsat nějaké papíry, u čehož měl být i pan [REDAKCE], a to tím způsobem, že vnikli k němu do kanceláře a měli ho zmlátit nějakým obuškem. [REDAKCE] kulhal, měl nějaké podlitiny. Kancelář byla rozházená, něco poškozené, myslí si, že stůl. [REDAKCE] ho požádal, zda by nezjistil, kdo to byl s tím, že tyto osoby vypadaly jako zápasníci. Na to telefonicky po čase zjistil, o koho se mohlo jednat, dostal číslo na nějakého člověka, s nímž si domluvil schůzku v [REDAKCE] u soudu a zde se i setkali. Na místo přijel sám svým autem Ford [REDAKCE] [REDAKCE] barvy. Přišly k němu tři osoby a bavily se o tom, že mu mají dát papíry, co nechali [REDAKCE] podepsat. On jim říkal, že [REDAKCE] je chce nazpátek. Svědek uvedl, že si již přesně nevzpomíná, od koho telefonní číslo dostal, neví, jestli již přímo v telefonátu chtěl po osobách zmíněné doklady. Obsahově chtěl nějaké směnky, neví, jestli něco dalšího. Bavili se o tom, že zmíněné jednání bylo přehnané, což jmenované osoby uznaly a domluvily další schůzku s panem [REDAKCE], který se setkal s [REDAKCE]. Na místě nikomu nevyhrožoval, v současné době ani neví, jestli mu nějaké doklady byly vydány. Šlo o to dojednat pouze další schůzku. Další schůzka se uskutečnila u [REDAKCE] směrem na [REDAKCE], kam jel s [REDAKCE] a byli tam pan [REDAKCE] se [REDAKCE] a lidi, s nimiž jednal před soudem. Na místo přijeli [REDAKCE] vozem Audi [REDAKCE]. V okolí se pohybovali i další lidé s ohledem na to, že jde o benzínku. [REDAKCE] se s [REDAKCE] domluvil na celé záležitosti, on stál kousek stranou, k vyhrožování a křiku na místě nedošlo. Konkrétně ví, že [REDAKCE] se se [REDAKCE] dohodli, že budou pokračovat v jednání. Další schůzka potom byla asi za 3-4 dny v [REDAKCE] u [REDAKCE], kde byl on, [REDAKCE], jeho [REDAKCE] a [REDAKCE] a [REDAKCE] tam domlouval se [REDAKCE] nějaké věci. On pak předával [REDAKCE] nějaké peníze a naopak [REDAKCE] jemu notářsky ověřené smlouvy. Obsah hovoru [REDAKCE] s [REDAKCE] se týkal nějakých půjček. Peníze [REDAKCE] měly být dle [REDAKCE] ve výši kolem 2.000.000,--Kč v hotovosti.

Svědka uvedl, že o [REDAKCE] ví, že měl [REDAKCE] kancelář. V minulosti se u něj zaučoval v prodeji nemovitostí a zprostředkování prodeje. Věděl o tom, že [REDAKCE] půjčuje peníze, když šlo o částky v milionech. Svědek v minulosti dělal bojové sporty, a to privátní zápasy, box, bojoval jako bojovník v kleci. V současné době je ve výkonu trestu odnětí svobody, kdy byl odsouzen Okresním soudem v Pardubicích k dvouletému trestu za vydírání ve spojitosti s osobou [REDAKCE], kdy měl osobu údajně nutit, aby na [REDAKCE] nepodávala žalobu.

Jako další **svědek** byl ve věci vyslechnutý [REDAKCE] obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] (č.l. 156-162, 558-577), který pomáhal [REDAKCE] v podnikání a ve svých výpovědích potvrdil všechny skutečnosti uváděné obžalovaným jak ve vztahu k jeho kontaktu

s obžalovaným [REDAKCE], tak i se svědkem [REDAKCE], pokud jde o vývoj celé události. Jednání [REDAKCE] přítomen nebyl, protože se účastnil [REDAKCE] zápasu v [REDAKCE] a vše se dověděl až od [REDAKCE]. Dalších jednání s [REDAKCE] již byl účasten a popsal, co se v této souvislosti dělo. K návrhu obžalovaného [REDAKCE] byl vyslechnut svědek [REDAKCE] (č.l. 614-620), který dříve pracoval jako [REDAKCE] v [REDAKCE]. Obžalovaného [REDAKCE] zná osobně od školních let. Ten se u něho stavoval někdy v [REDAKCE] 2009, kolem [REDAKCE], přijel se [REDAKCE] a svěřil se mu, že panu [REDAKCE] měl půjčit nějaké peníze, že on mu dluží, že tam mělo dojít k výměně nějakých listin, smluv, nebo něco podobného s tím, že by měl přijít o dům, [REDAKCE] o byt. Chtěl poradit. Říkal mu, že by bylo nejlepší na [REDAKCE] odbor policie [REDAKCE]. [REDAKCE] měl obavu, že tam bude nějaká vazba, takže mu doporučil, ať jede přímo na Krajské ředitelství PČR v [REDAKCE]. Doporučil mu, ať si s sebou vezme doklady a další důkazy.

V novém hlavním líčení po zrušení věci Vrchním soudem v Praze svědek [REDAKCE] [REDAKCE] potom k výzvě soudu (č.l. 791) sdělil (č.l. 798), že nemá k dispozici doklady od znehodnocených věcí. Soudu v nejbližší době zašle fotodokumentaci k tomuto vybavení a k popisu věci uvedl, že pokud jde o větrák, jednalo se o stojanový otočný větrák zánovní v pořizovací ceně 1.500,-- Kč. V případě kamerového systému šlo o úplně nové vybavení, včetně software, pořizovací cena cca 60.000,-- Kč a oprava poškozené kamery ho vyšla na cca 10.000,-- Kč. Jeden počítač byl nový notebook v ceně 20.000,-- Kč zn. Asus se softwarem Windows, aplikace Office, cena cca 10.000,-- Kč. Druhý počítač byl Sony [REDAKCE], pořizovací cena asi 15.000,-- Kč, softwarové vybavení cca 10.000,-- Kč (Windows, aplikace Office). Soud **svědka [REDAKCE] k tomuto ještě vyslechl u hlavního líčení** (č.l. 824-831), kdy svědek při svém výslechu uvedl, že z vrátnice měl být odcizen notebook zn. Asus. Druhý počítač byl odcizen [REDAKCE] [REDAKCE]. K těmto věcem možná jsou doklady, ale on se k nim nemůže dostat, protože je ve výkonu trestu. K dokladům od těchto věcí bude mít přístup rodina, a to [REDAKCE] s [REDAKCE], kteří bydlí ve [REDAKCE]. Svědek dal soudu na tyto kontakt. Pokud jde o kameru a software s tím spojený, kameru v místnosti si myslí měnil po poškození celou, kamery byly i v jiných místnostech. I od těchto by měly být nějaké doklady, pravděpodobně zase u [REDAKCE]. Ve vztahu k počítačům si myslí, že ke každému počítači byla licence na předmětné Office zvlášť. Jestli jsou doklady od větráku, neví. Poškozený stolek měl na místě zůstat, ale celá kancelář byla prodaná novému majiteli, který ji kompletně zrekonstruoval, takže tam vybavení pravděpodobně již nezůstalo. Ke stáří věci kromě větráku uvedl, že celý objekt kupoval na [REDAKCE] 2009, v [REDAKCE] vše zrekonstruoval a vše bylo nové, pořízeno v roce 2009. Doklady dle něho určitě existují.

Na základě výpovědi svědka předvolal soud jeho [REDAKCE] (viz protokol na č.l. 819-820), který byl vyzván v souladu s ustanovením § 78 tr. řádu k vydání důležitých věcí pro trestní řízení, a to pořizovacích dokladů k předmětnému větráku, obou notebooků, poničené kamery a software kamerového systému. [REDAKCE] svědka se potom k soudu dostavili dne 6.6.2012 (viz protokol na č.l. 821-822), kdy sdělili, že prohledali [REDAKCE] doklady a účetnictví a předmětné doklady k věcem specifikovaným v protokolu nenašli. V účetnictví za roky 2009 a 2010 založeny nebyly. Pokud jde o stolek se skleněnou deskou, který byl v předmětné kanceláři a měl mít poškozené nohy, byl prodán společně se sedací soupravou a ani od těchto věcí nebyly doklady, protože [REDAKCE] to kupoval přes internet a kupcům to nemohli poskytnout. U stolku byly poškozené nohy, které byly vyvrácené, a [REDAKCE] svědka je musel znovu klížit. Vzhledem k tomu, že předmětné doklady nebyly nalezeny, soud vyzval poškozeného, aby se vyjádřil

k velikostem displejů předmětných notebooků, kdy tento uvedl (č.l. 863), že notebook Sony [REDAKCE] měl mít displej ve velikosti [REDAKCE] palců a notebook Asus [REDAKCE] palců.

Ve vztahu k průběhu předmětné rekognice se svědkem [REDAKCE] byly vyslechnuty osoby, které se jí účastnily, a to [REDAKCE] (č.l. 831-834), svědkyně [REDAKCE] (č.l. 834-837) a [REDAKCE] (č.l. 838-840).

Svědék [REDAKCE] uvedl, že rekognice byla prováděna standardně, nijakým způsobem se nevymykala od jiných úkonů. Pokud byla svědkovi předestřena výpověď svědka [REDAKCE] ohledně způsobu provedení předmětné rekognice, tento uvedl, že [REDAKCE] lze, svědkovi nepředestíral žádná jména osob, neoznačoval mu osoby nějakým způsobem, aby byly dobře poznatelné. Fotografie byly koncipovány tak, aby se mohly přiblížit ke stejným podobám lidí. Nic svědkovi nepodsouval. Výběr osob do fotoalb byl proveden analytickou skupinou a on je nějakým způsobem neovlivňoval. Kdo tato fotoalba dělal, již nedokáže říci. V analytické skupině je několik lidí a je to již 2 roky a dle jeho názoru se nedá ani zjistit, kdo výběr dělal. Úkon byl proveden v souladu s trestním řádem. Sám si nepamatuje, že by se svědkem [REDAKCE] řešil nějaké případy, ve kterých by tento figuroval a dle jeho názoru tato osoba účelově vypovídá.

I svědkyně [REDAKCE], která působila při dané rekognici v pozici [REDAKCE], uvedla, že tato proběhla tak, jak je zapsána. Vyšetřovatel nepředestíral svědkovi jména, osoby poznával sám. Nevzpomíná si, že by měl svědek vůči rekognici při ní nějaké výhrady. Svědkyně uvedla, že byla přítomna ještě asi 3 dalším rekognicím v jiných věcech a tato se od nich nijakým způsobem nelišila. Dle jejího názoru alba dělal analytik, což je počítačový expert. Netuší, kdo je mohl připravovat, fotoalba měli připraveny, než na rekognici šli. Po celou dobu tam byl přítomen příslušník Vězeňské služby ČR.

Zmíněný příslušník **svědek** [REDAKCE] uvedl, že pokud jde o svědka [REDAKCE], ten označoval osoby spontánně, nebyl zde zásah ze strany vyšetřovatele, po celou dobu rekognice vedle svědka seděl. Úkon trval asi hodinu.

Dále měl soud ve spise k dispozici dvě obžaloby, které byly ke Krajskému soudu v Hradci Králové podány na poškozeného [REDAKCE], jedna ve věci sp. zn. 2T 10/2010 (č.l. 455-458) pro trestné činy vydírání podle § 235 odst. 1 tr. zákona pod body 1)-4) obžaloby, trestný čin vydírání podle § 235 odst. 1 tr. zákona pod bodem 5) obžaloby, trestný čin vydírání podle § 235 odst. 1, 3 tr. zákona pod bodem 6) obžaloby (ve všech bodech podle tr. zákona účinného do 31.12.2009) a přečin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 3 písm. a), b) tr. zákoníku. U skutků pod bodem 6. obžaloby je poškozený v nynější trestní věci obžalovaný [REDAKCE]. Usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne [REDAKCE].2011, č.j. 2T 10/2010-1105, byla v době probíhajícího hlavního líčení (č.l. 622-631) daná věc vrácena podle § 188 odst. 1 písm. e) tr. řádu nepravomocně státnímu zástupci k došetření. Další obžaloba byla podána pod sp. zn. 4T 7/2010 (č.l. 330-343), kde se obžalovaný měl dopustit pod body 1.-8. pokračujícího zvlášť závažného zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku, dílem dokonaného (pod body ad 2.-3., 5.-8.), dílem ukončeného ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku (pod body ad 1., 3., 4. a 5.), dále pod body 9.-10. pokračujícího trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, 3 písm. b) tr. zákona, účinného do 31.12.2009.

Soud měl rovněž k dispozici doklady týkající se „obchodních vztahů“ mezi obžalovaným [REDAKCE] a [REDAKCE]. Šlo o výpis z obchodního rejstříku společnosti GISTER, s.r.o. (č.l. 212, 213), smlouvu o pojištění u [REDAKCE] - pojištění obytných budov (č.l. 214-216), příjmový doklad vystavený [REDAKCE] pro [REDAKCE] na částku 150.000,-- Kč ze dne [REDAKCE].2009 (č.l. 217), kopii smlouvy o půjčce mezi [REDAKCE] a [REDAKCE] (č.l. 218-221), kopii kupní smlouvy mezi [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] (č.l. 222), prohlášení o přijetí kupní ceny mezi stejnými subjekty (č.l. 223), kupní smlouvu mezi [REDAKCE], [REDAKCE] jako prodávajícími a [REDAKCE] jako kupujícím (č.l. 224), prohlášení o přijetí úhrady kupní ceny (č.l. 225), dohodu o převodu členských práv a povinností mezi [REDAKCE] a [REDAKCE] (č.l. 226-227), prohlášení o přijetí úhrady kupní ceny mezi [REDAKCE] a [REDAKCE] (č.l. 228), smlouvu o postoupení pohledávky mezi [REDAKCE] a [REDAKCE] z [REDAKCE].2009 (č.l. 229-230), prohlášení o přijetí kupní ceny mezi [REDAKCE] a [REDAKCE] (č.l. 231), kopii smlouvy o půjčce z 29.9.2009 mezi [REDAKCE] a [REDAKCE] a [REDAKCE] (č.l. 232), kopii smlouvy o nájmu nemovitosti mezi [REDAKCE] jako [REDAKCE] a [REDAKCE] a [REDAKCE] jako nájemci (č.l. 233-234), dohodu o uznání dluhu mezi [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] (č.l. 235-236), usnesení sp. zn. 1C 116/2009 (č.l. 237), kopii žaloby (č.l. 238), plnou moc [REDAKCE] pro [REDAKCE] (č.l. 239), vyjádření k žalobě z 16.7.2009 (č.l. 240-242), kopii zpětvzetí vyjádření k žalobě [REDAKCE] (č.l. 243), rozhodčí nález sp. zn. 1C 116/2009 z 24.7.2009 (č.l. 244), kopii pokladního dokladu ze dne [REDAKCE].2009 týkající se částky 40.000,-- Kč, název účtu [REDAKCE] (č.l. 245), dohodu o narovnání a prominutí dluhy z [REDAKCE].2009 (č.l. 246-247), smlouvu o půjčce mezi [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] z [REDAKCE].2008 (č.l. 248-251), návrh na zahájení řízení o povolení vkladu zástavního práva do Kat. nemovitostí z [REDAKCE].2008 (č.l. 252-253), kopii zástavní smlouvy [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] z [REDAKCE].2009 (č.l. 254-257), vyčíslení pohledávky [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] z [REDAKCE].2009 (č.l. 258), kopii smlouvy o půjčce mezi [REDAKCE], [REDAKCE] [REDAKCE] na druhé straně (č.l. 259-262), návrh zahájení řízení o povolení vkladu zástavního práva do Kat. nemovitostí (č.l. 263-264) mezi [REDAKCE] a [REDAKCE] z [REDAKCE].2009, kopii zástavní smlouvy mezi [REDAKCE] [REDAKCE] (č.l. 265-268), vyčíslení pohledávky [REDAKCE] [REDAKCE] z [REDAKCE].2009 (č.l. 269), smlouvu o půjčce [REDAKCE], [REDAKCE] (č.l. 270-271), zástavní smlouvu [REDAKCE] [REDAKCE] z [REDAKCE].2009 (č.l. 272-273), oznámení o postoupení pohledávky adresované [REDAKCE] (č.l. 274), návrh na zahájení řízení o povolení vkladu zástavního práva do Kat. nemovitostí [REDAKCE] [REDAKCE] z [REDAKCE].2009 (č.l. 275-276), smlouvu o postoupení pohledávky [REDAKCE] - [REDAKCE], [REDAKCE] (č.l. 277-279), smlouvu o půjčce mezi [REDAKCE], [REDAKCE] [REDAKCE] (č.l. 280-283), návrh na zahájení řízení o povolení vkladu do Kat. nemovitostí [REDAKCE], [REDAKCE] z [REDAKCE].2008 (č.l. 284), smlouvu o zajišťovacím převodu vlastnického práva k nemovitostem [REDAKCE], [REDAKCE] z [REDAKCE].2008 (č.l. 285-288), kopii kupní smlouvy mezi [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] z [REDAKCE].2009 (č.l. 289-291).

K ocenění poškozených věcí byly vypracovány postupně dva znalecké posudky. První z nich vypracovával znalec [REDACTED] (č.l. 880-883), který ohodnotil ventilátor Concept na minimálně částku 720,-- Kč, bezpečnostní kameru na částku 3.796,-- Kč. Znalec ohodnotil i oba notebooky, kdy ale jeho obhajoba (minimální cenu) u hlavního líčení u těchto dvou věcí nevyzněla přesvědčivě, na což upozornila i obhajoba. S ohledem na to k jejich ohodnocení přibral soud dalšího znalce, který vypracoval znalecký posudek z oboru kybernetika a ekonomika, odvětví ceny a odhady výpočetní techniky (č.l. 916-919), k němuž soud znalce rovněž vyslechl u hlavního líčení (č.l. 927-935) a který ohodnotil notebook zn. Sony [REDACTED] na částku 16.442,-- Kč, včetně DPH a notebook Asus na částku minimálně 13.447,-- Kč, včetně DPH. Znalec rozebral, na základě jakých skutečností k uvedeným částkám dospěl, byť neměl k dispozici doklady od uvedených notebooků a informace k nim byly z popisu poškozeného [REDACTED] poměrně kusé.

Z provedených důkazů výpovědí obžalovaného [REDACTED] a jeho [REDACTED] [REDACTED] ve spojitosti s výpovědí poškozeného - svědka [REDACTED] je patrné, že mezi obžalovaným a svědkem byly rozpory týkající se jejich vzájemných obchodních vztahů, kdy obžalovaný [REDACTED] se cítil jednáním svědka [REDACTED], které popisoval u soudu, poškozený a naopak svědek [REDACTED] na základě jím uváděných skutečností ve výpovědi se cítil jako poškozený vůči obžalovanému [REDACTED] a zastával stanovisko, že obžalovaný [REDACTED] mu peníze dluží na základě dokladů a rozhodčího nálezu, který zde byl. Evidentně výsledkem toho bylo, že se obžalovaný [REDACTED] přes svého [REDACTED] obrátil na tehdy obžalovaného [REDACTED] se žádostí o pomoc proti [REDACTED], z jehož strany se cítil být ohrožen. Obžalovaný [REDACTED] uvádí, že šlo především o pomoc právní. To do určité míry připouští i obžalovaný [REDACTED]. Na druhou stranu dle jeho názoru šlo hlavně o zajištění ochrany obžalovaného [REDACTED] při jednáních s [REDACTED], popřípadě ochranu jeho rodiny, kdy na toto mu zajistil soukromou agenturu, v níž pracovali další obžalovaní [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED], kdy tyto znal ze svého zaměstnání při zajišťování bezpečnosti na [REDACTED] utkáních klubu [REDACTED], kde pracoval. Shora uvedení obžalovaní, kteří tuto práci přijali, to potvrzují, ani jeden z nich však nepotvrdil to, co uváděl obžalovaný [REDACTED], popřípadě jeho [REDACTED], že by slíbili zajistit jednání s [REDACTED] v tom směru, tj. že by se s ním měli na základě přání obžalovaného setkat, dostat k tomu od obžalovaného případně nějaké doklady a zajistit termín schůzky na [REDACTED].2009. To ostatně nepotvrzuje ani svědek [REDACTED], když uvádí, že o schůzce se dozvěděl až daný den, kdy mu [REDACTED] krátce před tím volal, a o tomto hovoru se zmiňuje i svědkyně [REDACTED]. Navíc sám obžalovaný [REDACTED] u hlavního líčení tvrdí, že se se spoluobžalovanými sešel v [REDACTED], aby je na místo dovedl. To by ale nebylo třeba, pokud by již s [REDACTED] jednali, jak si měl údajně představovat. Je patrné, že obžalovaný [REDACTED] se sešel ten den s dalšími obžalovanými [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a ještě asi dalšími třemi neustanovenými osobami, které tito obžalovaní odmítli uvést, a společně s nimi jel do kanceláře [REDACTED], kam krátce před tím zavolaal. Obžalovaní tedy jeli na místo z popudu obžalovaného [REDACTED]. Zde došlo k jednání blíže popsané ve výroku rozsudku. Tento skutek soud upravil oproti svému prvnímu rozhodnutí, kdy popsal postavení a činnost obžalovaných podle důkazů, jejichž možnost použití nově zhodnotil. Jde především o výpověď poškozeného [REDACTED] z [REDACTED].2010, kdy na základě výpovědí nově vyslechnutých svědků v hlavním líčení dospěl soud k závěru, že výpověď svědka z přípravného řízení týkající se osob obžalovaných a popisu jejich podílu na jednání s ohledem na jejich identifikaci lze použít,

neboť svědek nebyl ovlivněn rekognicí v tom směru, že by při ní osoby neidentifikoval sám, ale jejich jména by mu byla předestírána, popřípadě by byl jinak při jejich identifikaci vyšetřovatelem ovlivněn. Samotná rekognice, která probíhala před tímto výsledkem se svědkem, dle soudu ale použít nelze, protože proběhla před zahájením trestního stíhání obžalovaných bez účasti obhájců obžalovaných a před výsledkem svědka [REDAKCE] ve věci.

Obžalovaní po zazvonění a otevření dveří [REDAKCE] vtrhli do místnosti, kdy současně křičeli, že jsou policisté. Obžalovaný [REDAKCE] praštil [REDAKCE] obuškem do hlavy, následně ho chytil spolu s další neustanovenou osobou a hodil ho na konferenční stůl, který tím poškodili, potom do křesla, kde ho drželi, a [REDAKCE], nar. [REDAKCE], povalila další neustanovená osoba na zem a donutila ji ležet, a poté [REDAKCE], vedle něhož stál [REDAKCE] a další neustanovená osoba (příčemž [REDAKCE], [REDAKCE] a další neustanovená osoba stáli v chodbičce u vstupních dveří kanceláře, které hlídali), pod pohrůžkou, že pokud tak neučiní, zabíjí ho, nutil [REDAKCE], aby podepsal směnku na částku 2.000.000,-- Kč a, ve prospěch [REDAKCE] a prázdné listy papíru a dohodu o narovnání, což, když nechtěl [REDAKCE] učinit, praštil ho obžalovaný [REDAKCE] do hlavy, kdy dále byl poškozený mláčen po těle a nohách, čímž mu způsobili drobná poranění a poškodili mu oděv, přitom ostatní obžalovaní v kanceláři rozbili ventilátorem zn. Concept, bezpečnostní kameru v místnosti v hodnotě 3.796,-- Kč, a ventilátor v hodnotě 720,-- Kč tak rovněž rozbili, a dále zničili a následně odnesli notebook zn. Asus v majetku [REDAKCE] v hodnotě 13.447,-- Kč, a ke škodě [REDAKCE] odcizili počítač Sony [REDAKCE] v hodnotě 16.422,-- Kč a odnesli finanční částku ve výši nejméně 50.000,-- Kč z jeho kanceláře, z nichž předali 20.000,-- Kč [REDAKCE] za její notebook, a poté [REDAKCE] a [REDAKCE] odvezli svými automobily za [REDAKCE], nar. [REDAKCE], který se tehdy nacházel v bydlišti svých [REDAKCE] ve [REDAKCE] ve [REDAKCE], přivolali ho do vozidla, ve kterém přivezli [REDAKCE] a [REDAKCE] mu předložil k podpisu několik listin, které [REDAKCE], v obavě z přítomných obžalovaných, podepsal a obžalovaní pak [REDAKCE] odvezli na okraj města, kde ji propustili a [REDAKCE] odvezli na jiné místo ve městě a rovněž propustili. Kromě obžalovaného [REDAKCE] identifikoval svědek [REDAKCE] ve své výpovědi v přípravném řízení z [REDAKCE].2010 jako další osobu, která vtrhla do místnosti i obžalovaného [REDAKCE], u něhož měl zahlédnout zbraň. Ve své výpovědi ho však již dále neoznačuje jako osobu, která by se dále na útoku na něho podílela.

K jednání obžalovaných v kanceláři [REDAKCE] tak, jak bylo svědky popsáno, je třeba uvést, že proběhlo poměrně velice rychle, všechny osoby, které vtrhly dovnitř, byly podsaditých postav, svalnatí, plešatí (vyholené vlasy). Na tom se shodují jak svědek [REDAKCE], tak svědkyně [REDAKCE], které připadali jako vyhazovači. Osob bylo sedm až osm. Obžalovaný [REDAKCE] se fyzického útoku vůči poškozenému a jeho [REDAKCE] neúčastnil, „pouze“ požadoval podepsání dohody o narovnání, kdy zmíněná návštěva měla evidentně jeden cíl, a to podpis této dohody, která dosvědčovala, že poškozenému nic nedluží a směnka, která byla následně vyplněna a vyrovnávala jeho pohledávku, kterou vůči svědku [REDAKCE] sám spatřoval, i když přiznával, že v tomto směru byla směnka vyšší, než on sám svůj dluh vyčísil. Kromě obžalovaných byly tedy na místě ještě alespoň tři osoby, na čemž se shodují jak obžalovaný [REDAKCE], tak svědek [REDAKCE] a svědkyně [REDAKCE]. Obžalovaný [REDAKCE] tvrdí, že tyto osoby neznal. Další obžalovaní [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] odmítli někoho dalšího jmenovat. Na zpacifikování [REDAKCE] měl hlavní podíl obžalovaný [REDAKCE], kterému pomáhala další osoba, již se nepodařilo ustanovit. Další

neustanovená osoba povalila a přišlápla k zemi svědkyni [REDAKCE]. Ostatní obžalovaní stáli v chodbičce u dveří v místnosti, což sami uvádějí.

Soud v minulém rozhodnutí uzavřel, že cílem celého jednání bylo přinutit svědka [REDAKCE] podepsat zmíněnou dohodu o narovnání a prominutí dluhu, kdy by poté obžalovaný [REDAKCE] neměl vůči svědkovi žádné finanční povinnosti. Soud dále uvedl, že si lze jen stěží představit, že by takovou dohodu podepsal svědek Ponomarenko dobrovolně, když měl v rukou doklady, o nichž se obžalovaný [REDAKCE] zmiňuje, bez ohledu na to, jakým způsobem k nim [REDAKCE] přišel. A proto jsou dle soudu pravdivé výpovědi svědků [REDAKCE], svědkyně [REDAKCE] a svědka [REDAKCE], které dávají celé události a následnému vývoji v ní smysl a objasňují i následnou snahu [REDAKCE] získat tyto doklady zpět. Obžalovaný [REDAKCE] by jinak shora uvedeného cíle nedosáhl, a proto si zajistil spoluobžalované, aby mu při tom pomohli. Vzhledem k tomu, že [REDAKCE] byl fyzicky zdatný, bylo potřeba ho překvapit, rychle zpacifikovat a z toho důvodu bylo potřeba na toto i více osob. Obžalovaný [REDAKCE] volal telefonicky [REDAKCE], že se dostaví, ale ten počítal, že přijede sám. Navíc byla i denní doba a evidentně neočekával, že by se mohlo něco takového odehrát. Kdyby obžalovaní jeli pouze jako ochranka obžalovaného [REDAKCE], stačili by vzhledem ke své tělesné vybavenosti pouze dva či tři, ale rozhodně by jich nemuselo být šest či sedm. I to, že dle obou svědků křičeli, že jsou od policie, vedlo dle soudu k jedinému, aby svědek [REDAKCE] nekladl odpor. Pokud obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] s neznámou osobou stáli u vstupu do místnosti, zatímco ostatní ([REDAKCE] a dvě neustanovené osoby) zneškodnili [REDAKCE] a svědkyni [REDAKCE], kdy potom obžalovaný [REDAKCE] začal dávat svědkovi své požadavky, bylo to z toho důvodu, aby tento vstup do místnosti a odchod z ní jistili před vstupem další osoby, či případnému útěku [REDAKCE]. To, že útočníky nebyl blížeji schopný identifikovat svědek [REDAKCE], či svědkyně [REDAKCE], se dá pochopit vzhledem k rychlosti celého útoku a momentu jejich překvapení. Nelze tomu však věřit v případě obžalovaného [REDAKCE], u něhož jde dle soudu o účelovou výpověď a nechce kompromitovat spoluobžalované. Celému tomuto útoku pak odpovídá to, že byla větrákem rozbita kamera v místnosti a odnesen počítač z vrátnice, aby nebyla k dispozici případná nahrávka události. Z výpovědí [REDAKCE] i svědkyně [REDAKCE] je zřejmé, že nikdo z osob, které vtrhli do místnosti, verbálně neprotestoval proti postupu osob zasahujících v místnosti. Z hlediska průběhu je evidentní, že celá událost neproběhla náhodně, byla předem minimálně v hrubých rysech dohodnuta. Všechny osoby, které takto vtrhly dovnitř, jednaly s cílem zpacifikovat přítomného [REDAKCE] a jeho [REDAKCE] a nechat mu podepsat listiny, které mu obžalovaný [REDAKCE] předložil, kdy tyto následně ještě podepisoval svědek [REDAKCE], protože na těchto dokladech byl jako [REDAKCE].

To, že k tomuto jednání došlo, je potvrzováno nejen svědkem [REDAKCE], ale i svědkyní [REDAKCE], jejich výpovědi dále podporuje i výpověď svědka [REDAKCE] ve spojitosti se svědkem [REDAKCE]. [REDAKCE] byl jednáním obžalovaných evidentně zaskočen, ze strachu vše podepsal, ale po uklidnění situace reagoval po svém, aby vše opět zvrátil. Neobracel se proto na policii, ale na svého dalšího známého [REDAKCE], který se stejně jako on zajímal o zápasení, boj v tzv. klecích, měl v tomto okruhu osob své známé a podařilo se mu zjistit telefonický kontakt na obžalovaného [REDAKCE]. Toho následně požádal o vydání dokladů, které byl nucen podepsat. V tomto směru obžalovaní [REDAKCE], [REDAKCE] i [REDAKCE] uvádějí, že jim poškozeným bylo vyhrožováno, což potvrzuje i obžalovaný [REDAKCE] a jeho [REDAKCE], kteří se to od jmenovaných dozvěděli a byli jimi žádáni o navrácení dokladů [REDAKCE] z důvodu bezpečnosti a zúčastnili se i jednání s ním, ke kterému pak došlo u benzínové pumpy před

██████. Z tohoto pohledu lze uvěřit tvrzení obžalovaných, že jim bylo vyhrožováno, protože jinak by ██████ dobrovolně nezískal doklady, které byl nucen podepsat. Na druhou stranu soud neuvěřil tvrzení poškozeného ██████, že nuceně podepsal v kanceláři všechny doklady, které uváděl, tj. nejen dohodu o narovnání v několika exemplářích a směnku před pizzerií, na které se shoduje v hlavním líčení s obžalovaným ██████, ale i několik prázdných směnek, dále směnku na částku 6.000.000,-- Kč, smlouvu o půjčce finanční částky 3.000.600,-- Kč, popřípadě další. Pokud jde o zmíněnou dohodu o narovnání, tato fyzicky existuje. Je nelogické, aby poškozený ██████ požadoval škodu v této výši tak, jak se s ní připojoval u hlavního líčení a tvrdil, že uvedené doklady mu nebyly vráceny. Je třeba zhodnotit, že obžalovaný ██████ mu následně po jednání u benzínové pumpy vydal zmíněnou dohodu o narovnání v několika exemplářích, směnku a ještě na něho převedl veškerý majetek své rodiny, tj. ██████ rodinný dům, byty a potvrdil, že si od poškozeného půjčuje ještě vysokou finanční částku. Poškozený ██████ by rozhodně neriskoval tu skutečnost, že, ač by podepsal biankosměnky, popřípadě jiné doklady, takže tyto by nechtěl již v rámci zmíněného jednání vydat a nechal by je obžalovanému ██████, když ho donutil k takovému kroku, jako převedení veškerého jeho majetku na svou osobu. Podepsání takovýchto dokladů si svědek vymyslel a snažil se celé situace využít ve svůj prospěch. Z důkazů dle soudu vyplynulo, že ve věci byla podepsána jenom jedna jediná směnka na částku 2.000.000,-- Kč. Jak bylo zmíněno výše, obžalovaný ██████ uvádí, že k jejímu podpisu došlo až ve městě před pizzerií, v hlavním líčení to potvrzuje i svědek ██████. Dle soudu k podpisu směnky došlo s největší pravděpodobností již v samotné kanceláři, protože si lze stěží představit, že by směnka byla podepisována ██████ ve městě na ulici, kde by k tomu tento svědek byl těžko donucen, zvláště v době, kdy se již mohl volně pohybovat. Místo podpisu není pro věc až tak podstatné.

Soud ještě jednou uvádí, že pokud se svědek ██████ neměl k přímé identifikaci nikoho z obžalovaných u hlavního líčení (██████, ██████), tak jako to učinil v přípravném řízení ve své první výpovědi a vymyslel si ovlivňování vyšetřovatelem při identifikaci, lze toto přičítat zřejmě průběhu vývoje události, kdy vymáhal zpět doklady a jednal s obžalovanými na vydání listin a dokladů. O tomto se zmiňoval i obžalovaný ██████, který uváděl, že mu připadalo v určitou dobu, kdy byl žádán o vrácení listin ██████, „jako kdyby s ním ██████ byli domluveni“. Výpověď svědka ██████ z přípravného řízení je ale pro soud přesvědčivá, kdy, jak soud uvedl, identifikace obžalovaných ██████ a ██████ z prvního výsledku, nebyla ovlivněna rekognicí, při níž by někdo vědomě podsouval svědku ██████ identifikaci obžalovaných.

Ve vztahu k popisu skutku soud uvádí, jak již vyslovil výše shora, že popis skutku upravil na základě zhodnocení výpovědí v dané věci o to, co měli obžalovaní dělat a jak se měli chovat na místě. Toto bylo obtížné s ohledem na skutečnost, že na místě byly kromě obžalovaných další tři až čtyři osoby, které se nepodařilo identifikovat. Jejich přítomnost doznávají obžalovaní, ale odmítají se vyjádřit k tomu, o koho šlo. Všechny osoby si byly vzezřením podobné, oblečení, sestřih vlasů, typ vypracované postavy, a proto je nedokázali poškození identifikovat. K tomu došlo pouze v případě obžalovaného ██████ a ██████ poškozeným ██████. Další okolností bylo, že svědci neměli možnost vše sledovat (svědkyně ██████ byla přisláplá k zemi, poškozený ██████ byl hozen na stůl a bránil se útoku). Poté, když tyto pozice opustili v rámci probíhajícího děje, byli rozrušení a zároveň docházelo k přesouvání do aut, takže i z tohoto pohledu bylo jejich vnímání osob omezeno. Pokud obžalovaní vůči formulaci skutku z přípravného řízení uvádějí, že tento byl popsán

nekonkrétně a nevědí tudíž čemu se mají bránit, soud k tomuto uvádí, že předmětný skutek byl formulován tak, že všichni obžalovaní se podíleli na celém jednání, tudíž obhajoba obžalovaných tím nějakým způsobem nebyla dotčena a popis skutku pak upřesnil na základě dostupných důkazů, a to i z hlediska jejich použitelnosti, blížeji krajský soud.

Poškozený [REDAKCE] uváděl, že měla být obžalovanými v kanceláři odcizena finanční částka na stole, kdy v přípravném řízení uvedl, že mělo jít o 100.000,-- Kč, pak tvrdil, že šlo nejméně o 50.000,-- Kč, u hlavního líčení to potom zvýšil na 90.000,-- Kč, z nichž mělo být dáno 20.000,-- Kč jeho [REDAKCE] za rozbitý notebook, který jeden z útočníků hodil o zeď. Tuto ránu svědkyně [REDAKCE] i slyšela, přiznala, že jí tato částka byla předána a jak uvádí, koupila si za ni nový notebook. Z tohoto je zřejmé, že finanční částka v kanceláři odcizena byla. Soud však vzal za prokázané první tvrzení poškozeného, kdy uvedl částku 50.000,-- Kč, což učinil v přípravném řízení, kdy situaci podrobně popsal a měl to ještě dostatečně v paměti. Dále mělo dojít k rozbití větráku v kanceláři, kterým byla poničena kamera, jež monitorovala událost v místnosti, měl být odnesen počítač, na nějž bylo vše nahráváno. Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] je rovněž patrné, že byla zničena pouze jedna kamera, a to v místnosti, jiná ne, byl odnesen na ní napojený počítač a zničen větrák, poškozen stůl, který si obžalovaný sám opravil. Poškozený [REDAKCE] celou věc nehlásil na policii, nehlásil ji ani na pojišťovně, nebyl u lékaře, soudu nebyly předloženy ani doklady k poškozeným věcem, popřípadě doklady o opravě. Z jednání poškozeného je patrné, že si chtěl věci vyřídit „po svém“, což také prostřednictvím svědka [REDAKCE] učinil, když on sám tvrdí, že policii nevěřil a chtěl si vše vyřídit „smírnou cestou“, jak byl zvyklý. Notebook zn. Asus byl ohodnocen na částku 13.447,-- Kč, počítač Sony [REDAKCE] na částku 16.422,-- Kč, včetně DPH.

Jednání obžalovaných nemůže být soudem hodnoceno jako trestný čin loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zákona, jak by správně mělo být, na což poukázal vrchní soud, s ohledem na nemožnost zhoršení jejich postavení, když nebylo do původního rozsudku podáno odvolání v jejich neprospěch, i když obžalovaní použili proti poškozeným [REDAKCE] a [REDAKCE] násilí a zmocnili se peněz a věcí patřících poškozeným.

Soud dospěl k závěru, že uvedeným jednáním obžalovaní naplnili po subjektivní i objektivní stránce skutkovou podstatu trestného činu vydírání podle § 235 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákona ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zákona, když společně násilím a pohrůzkou násilí donutili [REDAKCE], aby podepsal dohodu o narovnání a následně směnku, současně probíhajícím jednáním vůči [REDAKCE], kterou povalili na zem a bránili jí v pohybu, a poté ji proti její vůli vozili svým vozidlem po městě a tohoto se dopustili nejméně se dvěma osobami (v daném případě sedmi až osmi). Soud nehodnotil dané jednání i podle § 235 odst. 1, 2 písm. b) a zároveň d) tr. zákona (v původním rozsudku byla kvalifikace jako pokus podle § 8 odst. 1 tr. zákona k § 235 odst. 1, 2 písm. b), d) tr. zákona popsán ve výroku), kdy, jak bylo rozebráno nadřízeným soudem, ve smyslu judikatury majetková škoda způsobená trestným činem nemůže poškozenému vzniknout pouhým vystavením směnky, ale až jejím proplacením. Pokud by pro to pachatel jiného násilím, pohrůzkou násilí nebo pohrůzkou jiné těžké újmy donutil k vyplnění a podpisu směnky na 2.000.000,-- Kč, mohl by se dopouštět případně jen přípravy trestného činu vydírání podle § 7 odst. 1 tr. zákona k § 235 odst. 1 písm. d) tr. zákona. S ohledem na to, že se obžalovaní dopustili dokonatého trestného činu vydírání podle § 235 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákona, kdy daného trestného činu se dopustili

v celkovém počtu sedmi až osmi osob, je daná příprava trestného činu, která by přicházela v úvahu, již zahrnuta ve shora uvedené právní kvalifikaci jednání obžalovaných, kdy v dokonaném trestném činu je zahrnuto i přípravné jednání.

Jednání obžalovaných bylo rovněž hodnoceno jako trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1, 2 tr. zákona, kdy cílem vydírání obžalovaných bylo dosáhnout podepsání dohody o narovnání a případných směnek a pokud jde o odcizení věcí na místě (50.000,-- Kč a dva notebooky, jeden v hodnotě 16.422,-- Kč s DPH a druhý v hodnotě 13.447,-- Kč s DPH), toto nebylo předem připravováno a vyplynulo to až ze situace na místě, kdy notebooky byly odneseny z důvodu zahlázení stop (případné nahrávky a peníze, protože se na místě nacházely).

Jednání obžalovaných bylo hodnoceno jako spolupachatelství, kdy obžalovaní měli stejný cíl a všichni se rozdělením svých úloh podíleli na jeho uskutečnění, včetně obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE], kteří se hájí tím, že pouze stáli u dveří. Obžalovaní se sešli v předem určený den v počtu sedmi až osmi osob za účelem „návštěvy [REDAKCE]“, kdy měli zájem podepsat dohodu o narovnání a směnky, kdy věděli, že toto poškozený neučiní dobrovolně, a proto jeli v předem určeném počtu osob. Obžalovaný [REDAKCE] nejdříve poškozenému zavolal a potom postupovali způsobem popsáním ve výroku rozsudku, kdy se představili jako policisté, po zazvonění na poškozeného ihned fyzicky zaútočili, rovněž tak na jeho [REDAKCE]. Úlohy všech osob, a to jak obžalovaných, kteří byli na místě, tak dalších neznámých osob, jejichž účast je potvrzena, byly rozdělené, kdy obžalovaní [REDAKCE], [REDAKCE] spolu s další neznámou osobou, byli u poškozeného [REDAKCE], další osoba držela při zemi svědkyni [REDAKCE] a ostatní obžalovaní hlídali vchodové dveře do vstupní místnosti. Toto se dělo bezprostředně po vstupu, plynule, bez jakéhokoliv zaváhání ze strany obžalovaných a pokračovalo i dále, i přemístění poškozeného a svědkyně [REDAKCE] ke svědku [REDAKCE] až po jejich propuštění.

Jednání obžalovaných dále nebylo kvalifikováno narozdíl od původního rozsudku jako trestný čin omezování osobní svobody, neboť toto jednání je dle soudu již zahrnuto v právní kvalifikaci trestného činu vydírání. Rovněž tak nebylo dále hodnoceno jako trestný čin poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1 tr. zákona, jak bylo navrhováno v obžalobě vzhledem k tomu, že toto soud neučinil již ve svém původním rozhodnutí, a pokud by tak učinil nyní, vedlo by to opět ke zhoršení postavení obžalovaných.

K osobám obžalovaných bylo zjištěno následující - obžalovaný [REDAKCE] nemá v opisu Rejstříku trestů (č.l. 206) žádný záznam, z místa bydliště Městského úřadu [REDAKCE] (č.l. 200) k němu není žádných podstatných připomínek, pouze v roce 2008 mu byla uložena pokuta za přestupek proti občanskému soužití. **Obžalovaný [REDAKCE]** byl v minulosti [REDAKCE] odsouzen, jak vyplývá z opisu Rejstříku trestů (č.l. 208). Pokud jde o poslední dvě odsouzení, jmenovaný byl odsouzen Obvodním soudem pro Prahu 9 ve věci sp. zn. 43T 120/2003, kdy byl uznán vinným trestným činem podle § 202 odst. 1 tr. zákona a odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody ve výměře 8 měsíců, se zařazením do věznice s dozorem. Z tohoto trestu byl podmíněně propuštěn rozhodnutím Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne [REDAKCE].2005, sp. zn. 1PP 20/2005, kdy mu byla ustanovena zkušební doba do [REDAKCE].2010. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ve věci sp. zn. 6T 138/2005 ze dne 30.9.2005 bylo upuštěno od uložení souhrnného trestu ve věci sp. zn. 43T 120/2003. Obě odsouzení byla zahlázena, což bylo doloženo rozhodnutím soudu (č.l. 815). Ze zprávy Městské části [REDAKCE] (č.l. 204-205) bylo zjištěno, že v minulosti byl několikrát projednáván pro přestupek, většinou proti občanskému soužití. Z opisu Rejstříku trestů obžalovaného

██████████ (č.l. 210) bylo zjištěno, že tento byl v minulosti ██████████, kdy se na něho ale hledí jako kdyby nebyl odsouzen. Ze zprávy Městské části ██████████ (č.l. 202) bylo zjištěno, že nebyl projednáván pro přestupek. Rovněž **obžalovaný** ██████████ (č.l. 211) byl v minulosti ██████████, ale hledí se na něho, jako kdyby nebyl odsouzen. Ani on nebyl v místě bydliště (č.l. 198, Městská část ██████████) projednáván pro přestupek.

Obžalovaní svým jednáním porušili zájem společnosti na ochranu svobodného rozhodování člověka (trestný čin vydírání podle § 235 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákona) a rovněž zájem společnosti na ochranu vlastnictví věci (trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1, 2 tr. zákona). U všech lze v případě přiznat polehčující okolnost vedení řádného života (§ 33 písm. g) tr. zákona). Všem obžalovaným naopak přitěžuje, že spáchali více trestných činů - § 34 písm. k) tr. zákona.

Všichni obžalovaní se svým jednáním dopustili více trestných činů a trest jim musel tedy být ukládán v rámci výměry trestní sazby činu nejpřísněji trestného, tedy trestného činu vydírání podle § 235 odst. 2 tr. zákona, kde je sazba v rozmezí od 2 do 8 let jako úhrnný dle pravidel stanovených v § 35 odst. 1 tr. zákona. **V případě obžalovaných ██████████, ██████████ a ██████████** bylo dle soudu možné ještě uložit tresty nespojené s přímým odnětím svobody. Každému z těchto obžalovaných byl proto **uložen úhrnný trest** podle § 235 odst. 2 tr. zákona za použití § 35 odst. 1 tr. zákona **v trvání tří let**. Podle § 60a odst. 1, 2 tr. zákona byl **u každého z nich výkon tohoto trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání čtyř let za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným**, kdy **dohled bude vykonáván dle pravidel uvedených v § 26a tr. zákona a § 26b tr. zákona**. Dle soudu lze očekávat, že obžalovaní si vezmou z daného odsouzení dostatečné ponaučení a v budoucnu se již další trestné činnosti nedopustí, zvláště, když jejich chování bude sledováno poměrně dlouhou dobu, a hrozí jim případná přeměna trestu, pokud by se nechovali řádně. **V případě obžalovaného ██████████** soud uložil trest spojený s přímým výkonem trestu odnětí svobody, kdy vzal v úvahu to, že obžalovaný byl ze všech obžalovaných nejaktivnější, fyzicky poškozeného ██████████ napadal a z popisu jeho jednání tak působil, jako by celou akci řídil. Jmenovanému byl **uložen trest** ve stejné výměře jako ostatním obžalovaným, tedy **tří let**, avšak nepodmíněně, kdy pro výkon tohoto trestu byl **zařazen** podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona **do věznice s ostrahou**, kdy splňoval pro zařazení podmínky v tomto ustanovení uvedené.

Dále bylo rozhodnuto, že **všichni obžalovaní** jsou podle § 228 odst. 1 tr. řádu **povinni zaplatit společně a nerozdílně** ██████████, nar. ██████████, bytem ██████████, ██████████, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici v ██████████, **škodu ve výši 79.869,-- Kč**, kdy jde o náhradu škody za odcizenou finanční hotovost z kanceláře ve výši 50.000,-- Kč a dva notebooky v hodnotě 13.447,-- Kč a 16.422,-- Kč, včetně DPH. Pokud **poškozený** žádal o úhradu částek vyšších, byl podle § 229 odst. 2 tr. řádu **odkázán se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních**, neboť jim uvedená výše škody dle znaleckého posudku nebyla prokázána.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **lze podat odvolání**, které musí být podáno **do osmi dnů** od doručení opisu rozsudku, a to ke **Krajskému soudu v Hradci Králové**, když o případném odvolání bude rozhodovat **Vrchní soud v Praze**.

Práva odvolání se **nemůže** domáhat ten, kdo se tohoto oprávnění výslovně vzdal.

Včas podané odvolání **má** odkladný účinek.

Rozsudek může odvoláním napadnout

státní zástupce pro nesprávnost, kteréhokoli výroku,

obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,

zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a

poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být **odůvodněno** tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Nesplňuje-li odvolání státního zástupce, obžalovaného a jeho obhájce, poškozeného a jeho zmocněnce a zúčastněné osoby a jejího zmocněnce náležitosti obsahu odvolání uvedené v ust. § 249 odst. 1 tr. řádu, vyzve je předseda senátu, aby vady odstranili ve lhůtě pěti dnů s upozorněním, že jinak bude jejich **odvolání odmítnuto**.

V Hradci Králové dne 22.10.2012

Předseda senátu:
JUDr. Luboš **SOVÁK**, v.r.

Za správnost vyhotovení:

■